

VILÁG PROLETÁRJAI,
EGYESÜLJETEK!

A Szabadság

MUNKÁSPÁRTI HETILAP

XVIII. ÉVFOLYAM
11. SZÁM
2006. március 17.
Ára: 115,- forint

In memoriam Szlobodan Milosevics

Elhunyt Szlobodan Milosevics, egykori szerb, majd jugoszláv elnök. Milosevics elnök kiemelkedő szerb hazafi volt, a szerb nemzeti érdekek következetes képviselője. Fő szervezője volt annak a harcnak, amelyet a szerb nép az amerikai egyeduralom, a nyugati diktatumpolitika ellen, a Jugoszlávia, majd Szerbia elleni imperialista gazdasági és politikai blokádnak, majd 1999-ben a NATO fegyveres agressziójával szemben vívott.

Milosevics 1941 augusztus 20-án született egy jellegzetes szerb városban, Pozarevacban. Gazdasági szakember lett, bankár, majd a Jugoszláv Kommunista Szövetségének egyik vezetője.

A nagy politikába a 80-as évek közepén, 1987-ben, egy változásokkal teli korban lépett. 1980 májusában elhunyt Josip Broz Tito, Jugoszlávia legendás vezetője. Erős, nagy országot hagyott maga után. Jugoszlávia területe 1990-ben 255 ezer négyzetkilométer volt, közel kétszer akkora, mint a NATO-tag Görögország, háromszor nagyobb, mint Magyarország. 182 ezer fős hadserege az egykori NDK-t nem számítva, ekkor a legnagyobb a térségben. Nem tagja sem a Varsói Szerződésnek, sem a NATO-nak, el nem kötelezett ország. A fejlődő világ felnéz rá. Szocialista ország, ráadásul olyan szocialista ország, amelynek volt ereje szembeszegülni a Szovjetunióval is, Kínával is. A szocializmus építésében itt is vannak

gondok, de a jugoszláv modellel, amely az összes kelet-európai modell közül leginkább épít a munkahelyi kollektívákra, kedvező nemzetközi körülmények között, akár sikeres is lehetne.

Reagan, majd Bush, az USA vezetése ekkor már gőzerővel dolgozik a Szovjetunió és a kelet-európai szocialista rendszerek megdöntésén. A Nyugat nem akar háborút, nem akar kockáztatni, nem ismétli meg 1956-ot, a békés ellenforradalmak módszerét választja. Kapóra jön a szocialista országokban elinduló nemzedékváltás. 1985 márciusában Gorbacsov lett a Szovjetunió első számú vezetője.

Gorbacsov a szocializmusról beszél, de a gyakorlatban felszámolja a szocializmust a Szovjetunióban. Elfogadja, hogy az NSZK bekebelezi a szocialista NDK-t, majd 1991-ben feloszlatja a Szovjetuniót is.

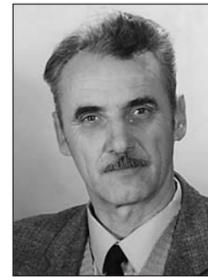
(Folytatás a 4. oldalon)

Lesz országos listánk!

Lapzártánkig (március 14-éig) 31 országgyűlési képviselőjelöltet jelentettek be a Magyar Kommunista Munkáspárt szervezetei. Megyei listánk van: Békésben, Csongrádban, Fejériben, Győr-Moson-Sopronban, Komárom-Esztergomban, Nógrádban, Somogyban, Jász-Nagykun-Szolnokban és Veszprémben. E héten bejelentjük a párt országos listáját. Alábbiakban közöljük új jelöltjeink fotóit.

Kerezi László
Budapest

Bánhegyi József
Békés

Csepeli Zsuzsanna
Budapest

Thürmer Gyula
Budapest

Pintér Imre
Fejér

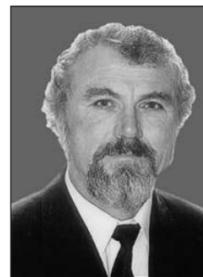
Veres Péter
Fejér

Markó Gábor
Győr-Moson-Sopron

Nagy Endre Attila
Jász-Nagykun-Szolnok

Szabó Imre
Somogy

Varga László Levente
Veszprém

Varga János
Komárom

11. Miénk legyen az ország, ne a külföldieké!

A Munkáspárt
12 pontja a
parlamentari
választásokra

12. Kevesebb parlamenti
képviselőt, kevesebb
pénzért! Háborút
a korrupció ellen!

Ki él jobban a statisztika szerint?

Van egy francia bölcsesség, mely szerint háromféle hazugság létezik. Az első és legenyhébb formája: a „kegyes hazugság”, amelyre bizony mindnyájan rákényszerülünk életünk során, ha meg akarjuk kímélni valamely szerettünket egy-egy bajtól vagy rossz hírtől. A második forma a neve ellenére már súlyosabb vétek, sőt bűn: az „egyszerű hazugság”. Ezt is sokan és sokszor alkalmazzák életük során. Pusztán azért, hogy ebből előnyt kovácsoljanak maguknak. A harmadik, és egyben legsúlyosabb formáját a hazugságnak úgy hívják: „statisztika”.

Pedig alapjában véve a számok nem hazudnak. Hiszen a kétszer kettő mindig négy. De nem szabad sosem elfelejteni, hogy aki túlságosan is a számok bűvöletében él, az előbb vagy utóbb elszakad a valóságtól.

A számok hazudnak?

Erre számtalan példa is adódik napjainkban. De a legneveségebb az volt, amikor a londoni „Financial Times” azt írta rólunk,

hogy „A magyarok még sosem éltek ilyen jól, mint manapság.”

Hát ezt ők aztán nagyon jól tudják! Azok a brit tudósítók, akik itt élnek Magyarországon, s szinte kizárólag a fővárosban mozognak (annak is csak a frekvenciáltabb helyein), bizonyára sokkal jobban tudják nálunk, hogy mi a helyzet az országban. No igen. Mert a statisztika ezt mutatja.

De vajon megkérdezte erről a

magyarokat valaki? Az utca emberét mondjuk, aki egész nap csak rohangál, hogy valahogyan megéljen. Vagy azt a parasztot, aki megpróbál életet kicsikarni abból a saras dagonyából, amit azelőtt szántóföldnek hívtak.

De hát az FT olvasótáborra, az angolszász pénzemberek, üzletemberek sokszor még azt sem tudják, hogy a saját országukban mi folyik. Hiszen mérhetetlen távol állnak a néptől. Azoktól a melósoktól és egyszerű britektől, akik megtermelik nekik a gazdagságukat.

Am a brit munkások sokkal harcosabb természetűek, mint a keleti unióban élő társaik. Nem csoda, hiszen hosszabb ideje harcolnak a tőkével, mint mi. A tottenhami munkásoktól származik az a definí-

ció is, mely a következőképpen határozza meg a neoliberalis kapitalizmus mostani formáját: „parlamentáris diktatúra.”

Am az angol munkások már nemegyszer megmutatták, mire képes a nép, ha megmakacsolja magát. Thatcher asszony, a legendás „vaslady” is az adóemelésbe bukott bele. Pedig előzőleg háborút nyert Angliának Falklandon. Mégis 200 ezren (!) tüntettek ellene, amikor drasztikusan megemelte az adókat.

És akkor még a benzinkutakat sújtó blokádról nem is beszélünk, amely néhány éve szinte megbénította Nagy-Britannia közlekedését, amikor felemelték a benzint s a gázolaj árát.

(Folytatás a 3. oldalon)

FELSŐOKTATÁS: CSÖKKENŐ NÉPSZERŰSÉG

Az idei évben kevesebben jelentkeztek felsőoktatási intézményekbe, mint tavaly: míg 2005-ben 162 ezer, addig ebben az esztendőben 132 ezer diák adta be jelentkezési lapját a felvételi irodába. Vajon mi lehet ennek az oka?

(3. oldal)

EZ TÖRTÉNT a nagyvilágban

Március 8. Az idegennyelv-tudásról készült Eurobarometer-felmérés szerint az EU polgárainak 51 százaléka tud angolul, 32 százalék beszél franciául és „feljövőben” van a német (26 százalék). Magyarországon az emberek 58 százaléka semmilyen idegen nyelven nem ért. A brüsszeli bizottság hosszú távú céljával, hogy mindenki anyanyelvén kívül legalább két nyelven tudjon, nem ért egyet az unióban megkérdezettek 44 százaléka.

Március 9. Országszerte több mint százötven tüntetésen tiltakoztak a baloldali pártok támogatását is élvező francia szakszervezetek a kormány által 26 évesnél fiatalabb pályakezdeők számára bevezetendő új munkaszerződés ellen. A vitatott rendelkezés szerint a fiataloknak az első két évben indoklás nélkül felmondhat a munkáltató. A kormány a népszerűtlen lépéstől a 9,5 százalékos munkanélküliség gyors csökkenését várja.

Március 10. A baloldali ellenzék vezető ereje, a Munkáspárt (PvdA) nyerte Hollandiában a helyhatósági választásokat (23,4 százalék) és előretört a baloldali szélén álló Szocialista Párt is, megduplázva négy évvel ezelőtti eredményét (6 százalék). A kormányzó kereszténydemokraták visszaestek. Hasonló eredményeket jósolnak a jövő tavaszi parlamenti választásokon is.

Március 11. Több milliárdos él a világban, mint eddig bármikor: a Forbes magazin idei listáján 793 embert sorol fel, akiknek a vagyona meghaladja az egymilliárd dollárt (217 milliárd forintot), összvagyonuk pedig 2,6 millió dollár; közülük 372-en amerikaiak. A névsort tizenegy éve Bill Gates, a Microsoft számítástechnikai cégbirodalom alapítója vezeti.

Március 12. Lavina, havazás, szél és szokatlan hideg okozott fennakadásokat Svájcban, Ausztriában, Németországban és más európai országokban. Több sportcsarnokot és fürdőt bezártak, tartva attól, hogy az épületek teteje beszakad a hőtömeg súlya alatt. A meginduló olvadás miatt egyre nagyobb az árvízveszély is.

Március 13. Oroszország és Irán a közeljövőben folytatja a konzultációt az atomipari együttműködésről – orosz bejelentés szerint. Eközben az ENSZ BT öt állandó tagja nem jutott egyetértésre az iráni nukleáris programmal kapcsolatban, Irán pedig az Egyesült Államokat belügyeibe való beavatkozással vádolja az úgy kapcsán.

Március 14. Hadüzenetnek minősítette a Hamasz Izraelnek azt a tervét, amely szerint négy év múlva kijelöli az ország állandó határait. A BBC viszont úgy véli, hogy a terv a maga nemében az első, amely időkeretet határoz meg a Ciszjordániából való akár egyoldalú kivonulásra, Izrael és a majdani Palesztina teljes szétválasztására. Az EU tudatta a palesztinokkal: a pénzügyi támogatásnak a békére törekvés a feltétele.

Ülésezik a kínai parlament

A múlt héten megkezdte munkáját a kínai parlament. A Nemzeti Népi Kongresszusnak mintegy 2900 tagja van, és az alkotmány szerint minden év első negyedévében tart teljes ülést. A parlament 153 tagú Állandó Bizottságot választ, amely a két ülés között gyakorolja a hatalmat. A parlamentet öt évre választják Kínában. A Nemzeti Népi Kongresszus 1954 óta működik ebben a formában.

Ez a tizedik törvényhozási szakasz. A parlament elnöke jelenleg Wu Bangguo, aki tagja a Kínai Kommunista Párt legfelsőbb vezetésének is. A korábbi elnökök között a kínai történelem olyan kiemelkedő egyéniségeit találjuk, mint az államelnök Liu Shaoyi, Zhu De marsall, a kínai fegyveres erők egyik alapítója, vagy a közelmúltból Li Peng, aki miniszterelnökként is tevékenykedett.

Az idei ülészek egyik fő kérdése a kínai gazdaság és társadalom további fejlesztése. 2006-ban a kínai GDP

mintegy nyolc százalékkal emelkedik. Fontos feladatnak tartják, hogy a GDP növekedése ne vezessen az energiafelhasználás növekedéséhez, sőt csökkenjen mintegy négy százalékkal. Az árak emelkedését Kínában sem tudják teljesen megfogni, de a tervek szerint 2006-ban a fogyasztói árak csak három százalékkal nőhetnek. Ez több mint az idei 1,8 százalékos infláció.

Mindez azt is jelenti, hogy a kormány igyekszik elkerülni a gazdaság túlzott fejlődésének negatív következmé-

Ugrásszerű gazdasági fejlődése és stratégiai fekvése miatt egyre fontosabbá válik a világ második legnépesebb országának, az 1,1 milliárd népességű Indiának a szerepe. A lakosság 80 százaléka hindu, 12 százaléka pedig muszlim vallású. Az előző három év átlagában a gazdasági fejlődés nyolc, az infláció pedig öt százalékos volt Indiában. Az ország egyik legnagyobb problémája az „infrastrukturális deficit”, az úthálózat, a kikötők, a repülőtér és az energiahálózat elmaradottsága.

Az Egyesült Államok évtizedeken át takaréklángon tartotta a hidegháború idején „el nem kötelezett” politikát folytató Indiával való kapcsolatokat. Jimmy Carter 1978-ban tett látogatását csak huszonkét múlva követte Bill Clinton útja. George Bush márciusi utazása azonban új fejezetet nyitott az indiai-amerikai együttműködésben. Az elnök kíséretének egyik tagja kijelentette, hogy „természetes szövetségesek vagyunk”. A két ország közötti kapcsolatok minőségi változáshoz hozzájárult, hogy Újdelhi és Bush terrorizmus elleni hadjáratában kiemelt szerepet játszó Pakisztán között a feszült viszony az utóbbi években lényegesen enyhült. Az amerikai-indiai kereskedelmi forgalom tavaly húszmilliárd dollár értékű volt, ami a jövőben lényegesen növekedhet.

India nem írta alá az „atom-sorompó egyezményt”, ezért az ország 1989-től teljes nukleáris embargó alatt áll. A Bush és Manmohan Szingh indiai elnök által kötött megállapodás viszont lehetővé teszi a „békés célú” nukleáris eszközök exportját, ami biztosítja az ameri-

kai cégek részvételét az atomerőmű-bizniszben. A kongresszusnak azonban még jóvá kell hagynia az amerikai törvényekkel ellentétes szerződést, amelyet Bush „történelminek” nevezett. A szavazás eredményét egyelőre nem lehet megjósolni, de az elnök bírálói azt állítják, hogy a világ hatodik atomhatalmának tekintett Indiával kötött egyezmény súlyos hiba volt.

A londoni Economist szerint „Bush nem először tesz engedményeket egy baráti országnak, miközben féltetesi korábbi elveit”. Az USA szankciókat szorgalmaz a Koreai Népi Demokratikus Köztársasággal szemben, mert felbontotta az atomcsend egyezményt és nukleáris kísérleteket folytat. Napirenden van a hazai urándúsítás-hoz ragaszkodó Irán „megfegyverezése” is. Vajon miért most kellett Bushnak a az atomfegyverrel rendelkező India nukleáris kapacitását tovább bővítenie?

Az egyezmény lehetővé teszi hasadóanyagok és nukleáris technológia szállítását Indiába. Az ország nem rendelkezik elegendő urániummal sem a polgári, sem a katonai programok-

hoz, ezért az atomerőművek számára szállított hasadóanyagot az USA segíti a fegyvergyártás növelését is. Szakértők azt állítják, hogy az indiai ipar akár évi ötven bomba előállítására is képes. Az öt nagy hatalom megállapodott a katonai célú nukleáris kísérletek betiltásában, valamint a plutónium és a nukleáris fegyverekhez szükséges magas dúsítású uránium gyártásának a leállításában, de Újdelhi elutasította az egyezményekhez való csatlakozást. India elvileg elfogadta, hogy polgári célú nukleáris létesítményeit a Nemzetközi Atomenergia Ügynökség (IAEA) szakértői ellenőrizzék, de a katonai jellegű objektumokat nem kereshetik fel.

Közlajszükségletének hetven százalékát India importból fedezi, a jelenleg működő 14 atomreaktor csak az energiaigény három százalékát elégíti ki. A nyolcszázalékos gazdasági fejlődés az energiaszükséglet évi ötszázalékos növekedését jelenti, amihez hozzájárulhat a jelenleg már épülő kilenc új reaktor is. Amerikai nyomásra várhatóan nem valósul meg az Irán és India közötti gázvezeték, ami az energiaellátás biztonságát javítaná.

A Bush-adminisztráció Kínával szemben szeretné kijátszani az „indiai kártyát”, de ehhez sem az újdelhi kormány, sem az amerikai üzletemberek nem partnerek. A két ország gazdasága nem azonos nagy-

ságrendű, a Kínába irányuló külföldi beruházások értéke a múlt évben tízszerese volt az indiainak. A kínai gazdaság két és félszer nagyobb, gyorsabban fejlődik és jobban integrálódott a világ más régióihoz. A kínai nemzeti jövedelemben az ipar 40, az indiaiban csak 16 százalékot képvisel. Az indiai gazdaság meghatározó része viszont a GNP 60 százalékát jelentő szolgáltatási szektor.

A Kongresszus Párt által vezetett koalíciós kormány mozgásterét meghatározza, hogy a kommunista képviselők szavazata nélkül nincs többség a parlamentben. A párt nem helyesli az USA irányába tett fordulatot, és követelte, hogy a kormány ne támogassa az iráni atomdossziének az IAEA-tól a Biztonsági Tanácshoz való továbbítását. A kommunis- ták nemcsak a külkapcsolatokban, hanem a gazdaságpolitikában és a privatizáció kérdésében is ellenzik a központi kormány egyes lépéseit. A neoliberalis „reformok” ellen a múlt év őszén országos sztrájk zajlott le az országban, ami meghátrálásra kényszerítette a kabinetet.

Az Economist szerint sok indiai számára az „el nem kötelezettség a függetlenség színi- mójá, amit nem szabad csabító ártól feláldozni”. A lakosság biztos abban, hogy Amerikának nagyobb szüksége van Indiára, mint fordítva.”

Bence Dániel

Belarusz: Lukasenko harmadszor?

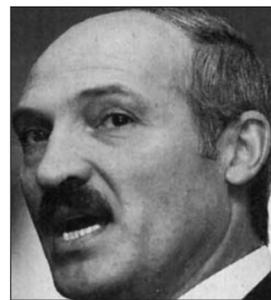
Március 19-én elnökválasztást tartanak a tízmillió lakosú, 1991 óta független szovjet utódállamban. A politikai erőpróbán nagy eséllyel indul az államfői tisztet 1994 óta betöltő, egykori kolhozelnök Alekszandr Lukasenko, aki az alkotmány többszöri módosításával erős elnöki kormányzást vezetett be. Az államfőt elsősorban a vidéken élők valamint az idősebb generáció támogatja. Az ellenzék megosztottságát mutatja, hogy Lukasenkoval szemben nem találtak közös jelöltet, és további három személy pályázik az elnöki tisztségre.

Belarusz sokat megőrzött a rendszerváltás előtti struktúrából. A központosított gazdaság meghatározó ágazata az ipar, ami a nemzeti jövedelem 39 százalékát állítja elő, a mezőgazdaság részesedése viszont alig 11 százalékos. Jelentős a gép- és

járműgyártás, a vegyipar, a hagyományos fegyverek exportjában pedig Belarusz a világpiac 13. helyét foglalja el. A nagyipar 90-95 százalékát az állam ellenőrzi, a külföldi tőkéket – beleértve az orosz is – a hatalom igyekszik távol tartani az országtól.

A kormányzat jelszava: „stabilitás és prosperitás”. A gazdasági növekedés évi 6-7, az infláció pedig 11,5 százalékos. A munkanélküliség aránya 1,5-2 százalék, de számottevő a részidőben foglalkoztatottak száma. A havi átlagjövedelem 2005-ben 250 dollár volt. A Világbank adatai szerint a szegénységi küszöb alatt élők aránya húsz százalék, ami alacsonyabb az ukrán (22,2 százalék) és az orosz (41,4 százalék) átlagnál.

A költségvetés fontos pillérét jelenti az orosz gáz és kőolaj tranzitjából származó bevétel valamint az energiahordozók Moszkva által nyújtott kedvezményes tarifájából eredő megtagadás. A Nemzetközi Valutaalap adatai szerint a „speciális ár” mintegy négy milliárd dollár értékű, a GNP 18 százalékát kitevő „ajándékot” jelentett 2004-ben az országnak. Belarusz ezer köbméter gázért 47, Magyarország és több más állam pedig mintegy 250 dollár fizet a Gazpromnak. Az orosz-reláció fontosságát mutatja, hogy az export 47, az import

Alekszandr Lukasenko

közel 70 százaléka a „nagy testvérrel” bonyolódik.

Jelcin és Lukasenko 1996-ban megállapodott a két ország államszövetségének a létrehozásáról. A vámunió ugyan megvalósult, de a közös valuta bevezetése, a pénzügyi és bankrendszer összehangolása még nem került napirendre. Egyelőre „lebeg” a tervezett politikai unió is. Az integrációs folyamat megtorpanása egyrészt a Putyin és Lukasenko közötti kölcsönös bizalmatlanságnak tulajdonítható, másrészt a belarusz gazdasági és politikai elit ragaszkodik a megszerzett hatalmi pozícióhoz. A három EU- és NATO- tagállammal határos Belarusz Nyugat felé ütközőzónát jelent Oroszország számára, ezért Moszkva érdeke, hogy a külföldről szponzorált, a grúzai és az ukrainai „színes” forradalmak példáján fellelkesült ellenzéki csoportokkal keményen leszámoló Lukasenko rendszerét a jövőben is támogassa.

A felforgatónak minősített megmozdulások megakadályozására a kormányzat korlátozta az ellenzék mozgásterét, és megszigorította a büntető törvénykönyvet. Gyakran okoz feszültséget a Nyugat-Belaruszban élő

mintegy félmillió lengyel kisebbség helyzete is, amelynek szervezeteit és sajtóját a hatóságok igyekeznek „kézben tartani”. A londoni Guardian a napokban azt írta, hogy az USA-t és az EU-t zavarja, hogy „Belarusz az egyetlen olyan szovjet utódállam, amelynek gazdasága nagyrészt állami ellenőrzés alatt van”, mégis „a Nemzetközi Valutaalap által is elismert eredményeket ért el”.

A belarusz pártok megosztottak az elnök támogatásának kérdésében, és a kommunista párt is kettészakadt. Több ellenzéki szervezet tavaly októberben kongresszust tartott, ahol Alexandr Milinkievicsét választották meg elnökjelöltnek, akit többek között a Belarusz Kommunista Pártból, a gazdasági liberalizmust, de a szociális vívmányok megőrzését hirdető Népi Frontból, valamint a Polgári Erők Szövetségből álló heterogén koalíció támogat. Független felmérések szerint a Nyugat által is favorizált, legnagyobb támogatást élvező ellenzéki jelölt Milinkievics csak a voksok 17-20 százalékára számíthat március 19-én.

Az USA és az EU igyekezik a demokráciáhiánnyal vádolt belarusz hatalmat a lehető legnagyobb mértékben izolálni, az ellenzék viszont minden eszközzel segíteni. Jonathan Steel a Guardianban elítélte a választási harcra nyíltan beavatkozó nyugati szervezeteket és kormányokat, amelyek támogatják a kormányellenes fiatalok hálózatát. Steel azt írta, hogy „nem kételkedik a Lukasenko ellen lázadók őszinteségében és idealizmusában, de nem ők jelentik a belaruszok többségét”.

Lengyel Ákos

Amerika képmutatása

Az amerikai külügyminisztérium az idén is nyilvánosságra hozta értékelését arról, hogy a világ országaiban hogyan tartják be az emberi jogokat. Az amerikaiak felsőbbrendű lénynek tartják magukat, és jogot formálnak arra, hogy a saját maguk által kitalált mércék alapján másokat minősítsenek, sőt büntessenek. A magyar politikusok és sajnálatos módon a magyar sajtó is hajbókol az amerikaiak előtt, s majdnem megtisztelven érzi magát, hogy – lám-lám – még Magyarországról is megemlékeznek. Pedig az ilyen és hasonló amerikai papírok az amerikai képmutatás és cinizmus legtokéletesebb bizonyítékai.

Nézzünk meg néhány kiragadott példát: vajon hogyan is állunk az emberi jogokkal az USA-ban?

A börtönlakók negyede amerikai

Az USA a világ lakosságának csupán 5 százalékát mondhatja magáénak, de a világ összes börtönlakójának 25 százaléka amerikai börtönökben ül. A droggal kapcsolatos törvények megszegésért több amerikai ül börtönben, mint az Európai Unió összes börtönlakója, ami figyelemreméltó adat, különösen annak fényében, hogy az EU-országokban közel százmillióval több ember él.

Az USA az az ország, ahol a legtöbb fegyver van magánkézben, összesen 192 millió darab a 297 millió amerikai lakos tulajdonában. Használják is a derek amerikaiak, hiszen egyedül 2004-ben 339 ezer fegyveres bűncselekményt követtek el.

A választások „demokratizmusára” elég egyetlen példa: Bloomberg, New York város polgármestere a választási kampányban 78 millió dollárt költött el, azaz minden rá adott szavazat száz dollárba került. Eközben a hivatalos adatok szerint a lakosság 12,7 százaléka nyomorog.

Az Egyesült Államok egy főre jutó egészségügyi kiadása a legmagasabb a világon, mégis az egészségügyi ellátás válságban van. A lakosság 16 százaléka semmilyen szervezett egészségügyi ellátásban nem részesül.

Terrorral a terror ellen

2001. szeptember 11-ike óta az USA a terrorizmus elleni háború jegyében él. Az amerikai társadalom lenyelt, hogy a terrorizmus elleni harc címén alapvető emberi jogokat korlátozzanak. Egy szervezetbe, a Nemzeti Biztonsági Ügynökségbe koncentrálták az összes titkosszolgálatot. Ehhez hasonló Hitler Németországában mű-

ködött, ahol a Birodalmi Biztonsági Hivatal magába zárta a Gestapót is. Az amerikai biztonsági szervek folyamatosan ellenőrzik a telefonbeszélgetéseket, az e-mail-forgalmat, nemcsak az USA, de más országok területén is.

Az MTI is közölte, hogy a Pentagon a különleges műveleti erők elítákonáinak néhány fős kis csoportjait helyezte el az Egyesült Államok jó néhány külföldi nagykövetségén azzal a feladattal, hogy információkat gyűjtsenek a terrorizmus elleni harc támogatására az adott országban vagy térségben. A védelmi tárca illetékesei szerdai képviselőházi meghallgatásukon közölték, hogy az elítákonák – „katonai összekötő elemek” – a nagykövetségek jóváhagyásával és a fogadó ország tudomásával végzik a munkájukat az amerikai nagykövetségeken.

A 2003 óta tartó Irak elleni háborúban százezer irakit öltek meg. A guantanamoi amerikai támaszponton öt éve működik nemzetközi fogolytábor, ahol 35 ország 900 polgárát tartják fogva minden bírósági ítélet és jogvédelem nélkül.

A *The Washington Post* című amerikai lap megírta: az amerikai Központi Hírszerző Ügynökség (CIA) titkos kelet-európai létesítményekben tartott fogva és hallgatott ki terrorizmussal gyanúsított személyeket, mindenekelőtt az al-Kaida nevű nemzetközi terrorszervezet feltételezett tagjait.

Mivel a vádak és cáfolatok egyre nagyobb port kavartak, az emberi jogok tiszteletben tartása felett örökös nemzetközi szervezet, az Európa Tanács november végén hivatalosan is vizsgálatot indított annak megállapítására, hogy voltak-e titkos CIA-fogdák a szervezet tagországaiban, illetve igénybe vették-e terrorizmussal gyanúsított személyeket szállított CIA-repülőgépek a tagországok légtérét.

K. M.

Határöntúliak felkarolása mint kampányfogás

Kezd egyre inkább kampánytémává fajulni a határöntúli magyarság iránti elkötelezettség. A Fidesz frontemberei például már többször is bebizonyították, hogy az elavult keresztény-nemzeti, nagymagyaros eszmék fellengzős propagálása nemcsak sok külhoni és hazai tradicionális értékrendű honfitársunk tetszését nyeri meg, hanem szavazatokat is hozhat szép számmal a konyhára. S ez attól függetlenül így van, hogy demagóg nacionalista prófétáink a valós problémákról – autonómia, kisebbségi jogok vagy nyelvhasználat kérdése – nem igazán vesznek tudomást.

Mint sokan emlékszünk rá, már az 1990 májusában hatalomra jutott Antall-kormány is tudatosította ország-világ számára, hogy a Magyar Demokrata Fórum első embere lélekben 15 millió határon inneni és -túli magyar miniszterelnöke. A jobboldali koalíció prominens személyiségei ezzel kiengették a palackból a nacionalizmus szellemét, amit nemcsak a fasisztoid MIÉP, hanem az 1998 májusától négy éven át kormányzó polgári erők is tovább törzítottak. Orbán Viktor és harcostársai az 1945 előtti korszakra emlékeztető nacionalizmust az ősszmagyarság fel-emelkedésének szólómalával és egy sajátos antidemokratikus belpolitikai manőverrel kapcsolták össze. Ez annyit jelentett a gyakorlatban, hogy a Fidesz első embere minden magyar szerettet és tévedhetetlen vezére, feltéve, hogy az a bizonyos nemzet feltétel nélkül azonosul is vele. Ebből a körből kizártnak (azaz hazaárulónak, nem magyarnak minősülnek) a liberális, a szociáldemokraták, a szocialisták, sőt még a mérsékelt konzervatív értékrendű eszmék képviselői, azaz mindenki, aki bármilyen módon bírálni merészeli a jobboldali kormány lépéseit.

Annál kevésbé vonatkozik ez a kirekesztés a radikális nacionalista jobboldal keresztelőlavojaira (lásd a Fidesz és a MIÉP gyakori összekacsintása) vagy a határöntúli magyarok jobbszárnyára (Tökés László és Duray Miklós táborára). Ez tükröződött, amikor 2001-ben megalkották a státustörvényt – arra is hivatkozva, hogy más európai országokban ez már működő szokásjog –, vagy 2004. december 5-én, a kettős állampolgárságról szóló népszavazás idején és azt követően, amikor is a polgári körök hangadói frontot nyitottak a nemzetárulónak titulált, „nem”-mel szavazó „másik Magyarországi” képviselővel szemben.

A határöntúliak helyzetét csak az országok és a kisebbségek integrációjával lehet rendezni, nem pedig üres szövegekkel és kampányfogásokkal.

B. Deák András

Ki él jobban a statisztika szerint?

(Folytatás az 1. oldalról)

Már csak hab a tortán, hogy néhány napja, a választási küzdelem kellős közepén a TÁRKI is megállapította, hogy soha nem látott életszínvonal-emelkedés köszöntött Magyarországra 2001 és 2005 között.

Az emberek hazudnak

Ó, hát a közvélemény-kutatáson alapuló statisztikai számok vagy a különféle hivatalok statisztikai oszlopai bizony nagyon fontosak ebben az országban! Mert meghatározzák a politikát. Pontosabban, ezekre hivatkoznak a politikusok az igazuk bizonyításához.

De az emberek gyarlók. S a hatalmon lévő politikusok még inkább. Mert hazudnak. Minél magasabb pozícióban vannak, annál többet. És ehhez a számokat hívják segítségül, a statisztikai adatokat.

Am ezek egyáltalán nem a valóságot tükrözik, hanem a valóság egy saját képükre alakított változatát.

Lássunk az alábbiakban egy példát arra, hogy bemutassuk: nem a számok hazudnak, hanem az emberek. Pusztán csak a megfélemlítő mivételeket kell elvégezni az igazunk bizonyításához.

Számoljuk most ki száz magyar állampolgár átlagos vagyoni helyzetét a következő módon: vegyünk először kilencvenkilenc egyszerű szegény embert, akinek van munkája, de keresete mindössze a minimális. Más vagyona nincs is, csak az havi 50 000 forint, amelyet a munkájukért kapnak. Ugyanakkor vegyünk egyetlen milliárdost, a századik embert, akinek a vagyona mondjuk négy milliárdra rüg. Tehát ennek a száz embernek az átlagos vagyona fejenként több mint négyszázmillió!

Íme, hát hölgyeim, és uraim, a mintaként vett száz magyar állampolgár mindegyike sokszorosa milliomos! Bizony a magyarok még sohasem éltek ilyen jól!

A valóság számai

Vajon szándékosan a bolondját járatják velünk? Örökösen azt magyarázván nekünk, hogy mi milyen jól élünk. Nos, akik ezt mondják, voltak-e például mostanában egy átlagos falusi vagy kisvárosi utcában? Ahol akkora a sár, hogy még gyalog sem igen lehet közlekedni. Az utak ötven százaléka sincs leaszfaltozva. S ha valaki ingázva jár munkába Pestre, és teszzen azt, szüksége van a jó megjelenésre, a reggeli vonaton szó szerint át kell öltöznie, cipőt, nadrágot váltania. Mert bizony ha nem tenné, kineznék a munkahelyéről a sáros, piszkos ruhái miatt. Holott tiszta volt rajta minden, amikor a házból kilépett.

Magyarországon a lakosság nyolcvan százaléka vidéken él. De nem mintha a fővárosban jobb lenne a helyzet. Sőt! Bizonyos tekintetben rosszabb, mint bármely vidéki településen. Mert Budapest erőteljesebben pusztul minden más városnál az országban. Vajon tudják-e azok, akik a magyarok jó életéről prédikálnak, hogy milyen dolog ilyen időben fűtetlen lakásban élni? Hiszen a fővárosban már számtalan helyen zárták el a fű-

tést, a melegvizet a gázvezetékek katasztrofális állapota miatt. A társasházaknak nincsen pénzük a gázcsövek felújítására, vagy ami még rosszabb: a teljes kicserélésre.

Vagy nagy jólétpredikátoraink estek már kétségbe amiatt, hogy a felhalmozódott rezsivagy hitelrészleteik fejében elárverezik fejük fölül a kis házukat vagy lakásukat? A hatalom nincs tekintettel a kiskorú gyermekeikre sem, mehetnek azok is az utcára, a fagyba. Vajon tudják-e, hogy harmincezer a hajléktalanok száma és hárommillió a nagyon szegényeké?

De jobban élnek a magyarok! Rizst esznek, mert az sokszor olcsóbb, mint a kenyér. És a kenyér emelése még csak ezután jön 250-300 forintra.

Predikátoraink vajon mikor veszik észre, hogy mennyire neveltséges a szűklátókörűséggel párosult magabiztosságuk? Vagy inkább szánalmas. Hiszen a magyar népi mondás szerint sem mindegy, hogy az okos hülyeskedik, vagy a hülye okoskodik.

Ők élnek jobban

Nyitott szemeket várunk tehát el országunk vezetőitől. De hát mit lehet várni a kőgazdagoktól, akiknek halvány gőzük sincs a nép nehézségeiről. Akik legnagyobb részben nem hitből politizálnak, s nem azért, hogy segítsék a kilencvenkilenc egyszerű szegény embert, hanem azért, hogy megtartsák gazdagságukat. Mert ha fenntartják a konjunktúrát, folyamatosak tehetik az üzleteik hasznát is.

Igaz, sokan vannak, akik jobban élnek. Még többen viszont, akik nem. Ám, akik igen, azokra tényleg soha nem látott jólét köszöntött. Az pedig, hogy milyen áron, az már más kérdés. A kilencvenes években olyan egyszerű dolog volt az ügyesebbjének egész gyárakhoz jutni. Eredetileg nem voltak ők mások, mint az addig állami kézben lévő gyár fő tisztviselői. Főmérnökök, osztályvezetők, ipari szövetkezeti elnökök. Privatizáció címén szépen sikerült a melósok elől elhappolni a gyárat, a dolgozóival együtt.

Ma is vannak még olyan üzemek, már amelyek még megmaradt, ahol az öreg melósok azt mondják: ez a gyár a miénk volt, de egyszer újra a miénk lesz! A szomorú csak az, hogy aki most a gyár uraként luxusautójából leereszkedően biccent ki az egyre szakadtabb munkásokra, az eredetileg sok esetben szocialista és kommunista jelszavakat hangoztatott. És így jutott följebb a régi ranglétrán, míg egyszer csak a rendszerváltáskor nagytőkés lett.

Sokkal jobban élünk tehát?! Hisz még a nyomorgóknak is van telefonjuk, televíziójuk. Cifra nyomorúság, melynek nyakán a puccos gazdagság ül. Hát így élünk mi jobban. A dolog pikantériája csak az, hogy a globalizálódó monopolkapitalizmus a magyar nagyvállalkozókat sem kíméli. Egymás után szűnnek meg az üzemek. Csődbe mennek vagy felfalja őket a terjeszkedő nagytőke.

De az ő jólétük a nép szegénységét jelenti. A középosztály elszegényedését, a munkások nyomorát és a több millió koldust. Akik manapság már nem hisznek az uralkodó osztály okoskodó szövegeiben.

Fort András

Felsőoktatás: csökkenő népszerűség?

Az idei évben kevesebben jelentkeztek felsőoktatási intézményekbe, mint tavaly: míg 2005-ben 162 ezer, addig ebben az esztendőben 132 ezer diák adta be jelentkezési lapját a felvételi irodába. Vajon mi lehet ennek az oka?

Több jel utal arra, hogy az új, bolognai pályára állított oktatási rendszerben nemcsak a tanulók, de még a tanárok sem igazán ismerik ki magukat: ez sok pályázót elbizonytalaníthat. Ugyanakkor legalább ilyen súllyal esik latba az, hogy többen is kezdik felismerni a „diplomás-kitermelő” iparág válságát: a szellemi munkaerőpiacra jóval kevesebb az állás, mint amennyi a jelentkező, így bizonytalan megélhetési esélyek (is) csökkentik az egyetemen, főiskolákon továbbtanulni szándékozók arányát. Emellett – különösen az ezredforduló óta – kezd egyre inkább felérté-

kelődni a szakmák, mesterségek világa, ugyanakkor (a mennyiségi alapon működő felsőoktatással épp ellenkező módon) hiánycikk van szakképzett munkaerőből. Sokan pedig azért nem tanulnak tovább, mert egyszerűen nem tudják állni éveken át a költségeket.

A rendszerváltás óta a menynyiség- és pénzközpontú szemlélet telepedett az oktatásra. A hazai kormányok emellett nem képesek sem a keresletet és a kínálatot összehangolni, sem pedig a minőségi elveket előtérbe helyezni. Ezért fordulhat elő, hogy míg nem egy helyen lasszóval kell fogni szakmunkásokat,

Kevés a szakmunkás

olyan kevesen vannak, addig rengeteg feleslegessé vált, állástalan okleveles pályakezdő lófrál az utcán. Holott hazánk hírneve sokkal inkább a felkészült, sokoldalú, a munkaerő-piaci igényeknek is megfelelő diplomás és szak-

munkás tehetségek felkarolásával növekedne, ellenben a kvótarendszerben, a tandíjon és egyéb anyagi szempontokon alapuló oktatási politikai receptek alkalmazásával semmiképpen sem.

B. D. A.

In memoriam Szlobodan Milosevics

(Folytatás az 1. oldalról)

Az erős Jugoszlávia zavarja a Nyugatot. 1939-ben Hitler is lerohanta Jugoszláviát, mielőtt nekítámadt volna egész Európának. A balkáni szárnyról nem leselkedhet veszély sem Hitlerre, sem Bushra. Jugoszlávia nem egy ősi állam, hiszen csak az első világháború után jött létre. Furesza képződmény volt, az államot ugyanis nem egy nép alkotta, nem volt közös a vallása, sőt a nyelve sem. Tito két dologgal tartotta össze az országot. A fasizmus elleni harc közös történelmi élményével, a kommunista párt ehhez kötődő tekintélyével és a jugoszláv gazdasági csoda eredményeivel. A 80-as évekig Jugoszláviában jobban éltek az emberek, mint bármelyik másik szocialista országban.

A Nyugat Jugoszlávia esetében nem a békés ellenforradalom módszerét alkalmazza. Egymásnak ugrasztja az itt élő népeket. Elsőként leszakítja Szlovéniát, amely mindig is a leggazdagabb volt a térségben, történelmileg pedig az Osztrák-Magyar Monarchiához tartozott. Ezt követi a katolikus Horvátország leválasztása, majd a vegyes lakosságú és vallású Bosznia-Hercegovina.

Milosevics felismeri, hogy a délszláv népek együttélése, Jugoszlávia már a múlté. A lassanként széteső Jugoszláviában a 90-es évekre már csak két ország marad, az akkor több mint kilencmillió lakosú Szerbia és a hatszáz ezer lakosú Montenegró. A kérdés Milosevics számára Szerbia túlélése. Milosevics és Szerbia választat: vagy aláveti magát a Nyugatnak, vagy harcol. A szerb nép, és nem egyszerűen Milosevics, a harc, a szembenállás mellett dönt. Ekkor már nem a szocializmus megvédéséről van szó. A szocializmus ekkor a már átalakul egy sajátos államkapitalizmussá, ahol erősek a szocializmus szociális vívmányai. A kérdés ekkor már a szerb nemzet túlélése. A szerbek pravoszlávok és nem katolikusok, sohasem tartoztak a nyugat-európai integrációkhoz. Évszázadokon át védtek vallásukat, nyelvüket a törökökkel,

az osztrákokkal, németekkel és velünk, magyarokkal szemben is.

A 90-es évek első felében a Nyugat egymásnak uszítja a délszláv népeket. Egy évtizeden át folyik a háború. Szerbia tartja magát. Az USA teljes gazdasági és politikai blokád alá veszi az országot, de a nép nem adja meg magát. Az amerikaiak új taktikát vetnek be. Kihasználják a Szerbián belüli nemzeti konfliktusokat. Koszovó Szerbia tartomány, ahol együtt élnek az eltérő vallású, eltérő kultúrájú szerbek és albánok. Az albánok között a gyerekek között gazdagabb, az albán lakosság aránya gyorsan megnő. A konfliktus adott, amit tovább súlyosbít az a tény, hogy a szerbiai gazdaságot az embargó és a háború teljesen kizsigerelte. A Nyugat Koszovóra koncentrált. Koszovó természeti kincsekben gazdag, de ami még fontosabb: innen stratégailag ellenőrizhető a balkáni térség. 1999 márciusában a NATO lerohanja Jugoszláviát és megszállja Koszovót.

A Nyugat pontosan tudja, hogy a szerb nép ellenállásának szervezője és egyben jelképe is Szlobodan Milosevics. A nyugati propaganda bűnösnek kiállítja ki. A Nyugat szemében ő az eredendő bűn megtestesítője, akit üldözni és megölni kell, sőt lehet is. Az USA, a NATO iszonyú nyomasztást tesz ki a szerb közvéleményre. Adjátok ki Milosevics, vagy újabb embargó, újabb háború lesz! 2000 októberében Milosevics veszt az

elnökválasztáson. Kostunica, az új elnök nehéz helyzetbe kerül. Ha kiadja elődjét, szembekeverül a saját népével, a szerb néppel, amely ugyan nem választotta újra Milosevics, de a nemzeti ellenállás jelképét látja benne. Kostunica nem vállalja, de megteszi a miniszterelnök, Zoran Djindjics. Kiadta a Nyugatnak a volt elnököt.

Szlobodan Milosevics nem lett öngyilkos, sem a köztársasági elnöki palota magányában, sem a hágai börtönben. A nehezebb utat választotta. Előnként talán még lehetett egyéni ambíciói, hága foglyaként mindenestül egy ügy önfejlődő harcra lett. Kínos teherré válik a Nyugat számára. A hágai bíróság nem képes meggyőződen bizonyítani az elre hozott vádakat, de egyre inkább világossá válik a kép, egyre inkább hangoztatják világszerte, hogy a vádlottak padján Bushnak, Blairnek és a NATO más vezetőinek kellene ülniük. Szlobodan Milosevics élete utolsó pillanatáig leleplezte az amerikai politika és általában az imperialista politika cinizmusát és képmutatását. Leleplezte a balkáni háborúk igazi mozgatórugóit, a nagyhatalmi érdekeket. Egyre nehezebb körülmények között igyekezett lelkesítője maradni a szerb népnek, amely része kíván lenni az európai együttműködésnek, de nem saját érdekei feladása, a másokba való beolvadás útján, hanem közös fejlődéssel és boldogulással, egymás gazdagításával.

M. L.

Választási tudnivalók

Március 17., péntek 16.00 óra:
az egyéni országgyűlési képviselőjelöltek bejelentésének végső határideje.

Március 20., hétfő 16.00 óra:
a területi listák bejelentésének határideje.

Március 21., kedd 16.00 óra:
a pártok országos listái bejelentésének végső időpontja.

Március 31., péntek 16.00 óráig:
a pártok megbízott tagjainak bejelentése a választási szervekbe.

A választás most lezáruló szakaszának a fenti időpontok jelentik a legfontosabb határideit. **Március 17-én befejeződik a jelölthallgatás.** Nagyon fontos, hogy a megyei szervezeteink a március 18–19–20-ai napokon mindenütt bejelentés a megyei listákat, ahol ennek megteremtettük a feltételeit! A megyei szervezeteinknek felhívjuk a figyelmét arra, hogy a választási irodák szombaton és vasárnap is működnek. A területi listák fegyvermezt bejelentésénél minden, amiért az előző hetekben megdolgoztunk!

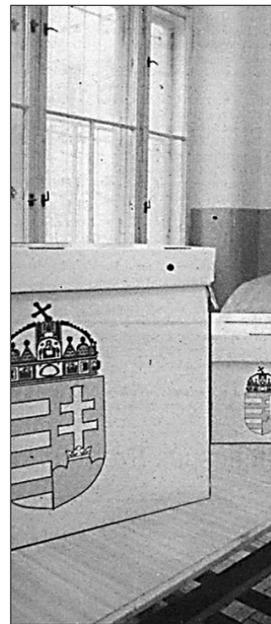
A jelöltek és a listák bejelentésével megnyílik a lehetőség annak, hogy **megbízottakat delegáljunk** a különböző választási szervekbe. Mit jelent ez pontosan?

A választási bizottságokba – a választott tagokon felül – további egy-egy tagot a választókerületben jelöltet, illetve listát állító párt bízhat meg. E szabály szerint mindazokban a megyékben, ahol a **Munkáspártnak van listája, delegálhatunk tagot valamennyi választási szervbe**, a területi választási bizottságba, az egyéni választókerületi választási bizottságba és valamennyi szavazatszámú bizottságba is. Tehát a területi lista állítása akkor is feljogosít bennünket a választási szervekben való részvételre, ha valahol nem sikerült egyéni jelöltet állítani.

A megbízottjainkat **március 31-éig** lehet bejelenteni a megfelelő szintű választási szervnél az erre szolgáló **formanyomtatványon**.

A megbízott tagok kiválasztásánál ügyelni kell az összeférhetetlenségre: azaz **jelölt nem lehet** a választási szerv tagja. A választott taggal ellentétben a megbízott tag természetesen lehet párttag és lehet a jelölt hozzátartozója is.

A mostani időszak egyik feladata a választási szabályok szerint az is, hogy **március 23-án, csütörtökig az összeírt ajánlószelvényeket** meg kell semmisíteni. Az erről szóló jegyzőkönyvet március 23-án 16 óráig kell átadni az illetékes választási bizottságnak.

zánk legválságosabb időszakában bátran kiállt a szabad, független, demokratikus Magyarország mellett. (Nem árt, ha tudják ellenfeleink, hogy akkor a szocializmus megvalósítása még nem volt időszerű.) A „terrorista”

Ságvári egyébként egy olyan párt tagja volt, mely mindig elítélte a terrorizmust! A jobbszél mérlegelése átlátszóan tendenciózus, pedig amit a történelem nem tagadhat meg Bajcsy-Zsilinszky Endrétől, az Ságvári Endrét is megilleti.

Látni kell, itt nemcsak a kommunista mártírról van szó. Az ő mai meghurcoltatása üzenet mindazoknak, akik kezdet emelnek a jobboldal krémje által idealizált és védelmezett horthysta útra. A vita tehát nemcsak Ságvári-ról szól. Szól minden kommunistáról, aki áldozatvállalásával bizonyította és bizonyítja patriotizmusát. Ez rontja a kommunistákról mesterségesen alkotott negatív képet, miszerint a forradalmi marxisták internacionalista hazaárulók. Ifjú mártírunk egyik példája annak, hogy a hazafiság nem a jobboldal privilégiuma.

Hegedűs Sándor

KOSZORÚZÁS

2006. március 10-én
a Magyar Kommunista Munkáspárt
szimpátiáemlékezésen koszorút helyezett el
Ságvári Endre emléktáblájánál.

ORSZÁGGYŰLÉSI
VÁLASZTÁSOK
2006

A munkába

Szabó Lászlóné az 1. számú választókerület képviselőjelöltje a Munkáspárt erős várában, Salgótarjánban. Sokan ismerik őt Magyarországon és a világban, hiszen az európai kommunista baloldal magyar élmunkásaként tevékenykedik küll- és belföldön egyaránt.

– *Hogy érzi magát a nehéz munka után? Készül a következő emberfeletti feladatokra?*

– Nem emberfeletti, csak kitartó, szívós munkát igényelnek és hitet a jövőt illetően. A siker akkor biztos, ha minden együtt van és az ember szívéből jönnek a szavak, cselekedetei meggyőződésemből fakadnak. Itt feltétlenül szeretnék köszönetet mondani az elvtársaimnak, akik hóban, fagyban gyűjtötték az ajánlószelvényeket. Mindenki fáradhatatlanul dolgozott kivenve évestől a legfiatalabbakig. Neveket szándékosan nem mondom, bárkit kihagynék, óriási felelőtlenség lenne. Gratulálok a munkájukhoz! Már az első napokban sikerült összegyűjteni a szelvényeket.

– *Április 9-e után tervez pihe-nést?*

– Egy éve nyugdíjas vagyok, de még nem volt alkalmam alaposan kipihenni magam. Alig ért véget az egyik választás, következett a másik. A két választás között rengeteg a tennivaló. Nincs idő másra. A boltban, az utcán és számtalan helyen beszélgetünk az emberekkel. Rendkívül fontos a kapcsolattartás és a véleménycsere. Kivált a Vajnai-ügy miatt sok al

Hősök csak

Békés megye 2. számú választókerületében Szőke János a képviselőjelölt. Az ember szívesen megszólítja ismeretlenül is, mert bizalmat és békét sugároz a lényre. Van benne valami, ami hiányzik zaklatott mindennapjainkból, valami megfogalmazhatatlanul emberi. Keveset beszél és sokat cselekszik.

– Olyan Magyarországon akarok élni, ahol a munkás és a paraszt emelt fővel mondhatja el véleményét, ahol az ember félelem nélkül élhet – mondja.

Ez a hitvallás nem frázis, nem pusztába kiáltott szó. *Szőke János* minden szava mögött tettek rejlenek.

– 1982 óta voltam MSZMP-tag, 1995 óta vagyok a Munkáspárt tagja. 1999 óta a Munkáspárt Központi Bizottságában szolgálok – mondja a képviselőjelölt, akiről régóta tudjuk, hogy minden bajt, gondot felvállal, hogy egy egész település lelkiismerete.

– Ez is szolgálat – mondja, mert az embereket csak szolgál-ni lehet. Össze is gyűlt március 3-áig az összes ajánlószelvény.

A nép választott képviselőjének túl nagy a felelőssége. Tisztelettel kell ellátni, ami kizárja az uralkodást. Kicsit irigylem sa

Futószalagon folyik a levitézlett negyedszázados ellenforradalmi rezsim bűnös prominens képviselőinek, tisztségviselőinek, véreskezű kiszolgálóinak rehabilitálása (Horthy Miklós, Teleki Pál, Bárdossy László, Gömbös Gyula, Hóman Bálint, Jány Gusztáv és még sokan mások). Ügyük vagy „elrendeződött”, vagy folyamatosan tetetett. Lassan csak Szálasi és alvezérei maradtak (meddig?), és azok a köztörvényesek, akik nem vettek részt az 1956-os ellenforradalomban. Nyilvánvaló, amennyiben egy elátkozott rendszer vezetőit felmentik, előbb-utóbb magát a rendszert is feloldják a történelem elmarasztalása alól. Ez felettlőbb nyugtalanító jelenség. Nyugtalanító, mert ha jogi és politikai manipulációkkal „kiderítik”, hogy a keresztény-nemzeti kurzus makulátlan volt, akkor azok az igazi bűnösök, deviansok, akik küzdöttek a fasizmus ellen. Ad abszurdum: elsősorban az antifasiszta ellenállás harcosai számíthatnak arra, miszerint akkori rezisztenciájuk ma törvénybe ütköző cselekedetnek minősül.

Egyesek kezdik az „aprószentek” viselt dolgait is felülvizsgálni, bizonyítván: ami a maga korában helyénvaló cselekedet volt, később sem tekinthető bírósági ügynek. Ha ezt elfogadják, felvethetnénk, mi értelme volt Nürnbergnek, a német állampolgárok százezrei ellen elkövetett bűncselekmények megtorlásának. Nem voltak-e jogszerűtlenek a mi népbíróságaink ítéletei? Vajon az utóknak bele kell-e törődni a tömeggyilkosságokba, csak azért, mert ennek „jogalapját” tömeggyilkosok teremtették meg? Kételes-e az utókor kodifikálni nyilvánvalóan embertelen, néppellenes paragrafusokat csak azért, mert egyesek szerint a korabeli

A SÁGVÁRI-JELENSÉG

igények szellemét realizálták? A törvény érvényének korhoz kötöttsége miért nem vonatkozik a Kádár-rendszerre, mely az 1956-os októberi felkelés leverését követő felelősségre vonáskor a saját jogrendszerére építette az ellenforradalmárokkal szembeni bánásmódot?

Érthető felháborodást váltott ki progresszív körökben, hogy rehabilitálták Kristóf László csendőrmestert, mert Palotás Ferenc törzsrőmester, Cselényi András nyomozó és Pétervári János rendőrmester társaságában Ságvári Endrét halálosan megsebesítette. Az ítélet indoklása: nevezettek az akkori törvények értelmében jártak el. Valóban mérvadóak-e egy illegitim kormányzat (Stójay Döme) törvényei? Az 1947-es párizsi békeszerződés szankcióit jogunk van negligálni? Mit szól Európa egy fasizáló tagállamhoz?

A mai jobboldali elit tollnokai Ságvári Endrét terroristának bélyegezték, ezért a vele szemben alkalmazott rendőri brutalitást jogszerűnek tekintették. Jogszerűnek, hiszen a horthysta próbék az 1921. III. tc. betűi szerint jártak el. Becsületére váljék az antifasiszta polgári politikusoknak és írástudóknak (Hiller István, Tamás Gáspár Miklós), hogy antikommunista beállítottságuk ellenére is szót emeltek a nemzet és pártunk mártírja érdekében – megvédelmezték a szélsőjobboldal kegyeleltét, történelmietlen sárdobálásával szemben. Ez még akkor is dicséretes, ha ők nem a kommunista, hanem az antifasisztát védelmezték, azt a hőst, aki ha-

BEMUTATKOZNAK A KÉPVISELŐJELÖLTEK

A KOMMUNISTÁK MI VAGYUNK!

ba vetett hit eredménye

Szabó Lászlóné

nak, amit Európában végez.
– *Nógrád megye mindig jól szerepelt a választásokon. Jelenleg milyenek a kilátások?*

– Négy jelölt hivatalos pillanatnyilag a megyében. Jó eredményre számítunk, annak ellenére, hogy majdnem az összes párt nagygyűkát indít. Boldvai, Pusztai Béla, Gusztos Péter az ellenfeleink. Van még egy kis időnk, amikor beszélgethetünk az emberekkal. Minden percet ki kell használni! Nem szabad feladni az elveinket. A külföldi példák is biztatóak. Latin-Amerika vörös lett, sorra győznek a forradalmi pártok. Óriási a hatásuk világszerte. Találkoztam kanadaiakkal és más amerikai kommunista elvtársakkal, akik gőzerővel dolgoznak és bíznak a győzelemben. Eszükbe sem jut abbahagyni a harcot.

– *Kanadában kommunista kormány! Akkor tényleg kifordul a világ a sarkaiból...*

– Miért ne? A tények velünk vannak. Ide csak a szele jutott el az igazságosabb világért folytatott harcunk, de közel a változás.

Szabó Lászlóné arról beszél, amiről kevés szó esik a híradásokban: az új kommunista fordulatról. Amerika földjén kisütött a nap! Vörös csillagok gyűlnek ki egymás után szerte a világban. Miért pont mi, magyarok hátrálnánk meg? A szocializmus nem néhány utópista álma. A szocializmus nemzetek sora akarja megvalósítani. Vörös választást, Magyarországot!

F. Sz.

Nagyon szeretem a szülővárosomat...

Náluk a múlt idézése, megőrzése – nem csupán nosztalgia. Hanem éltető humor, amelyből erő áramlik a küzdelemhez. Küzdelem? Kicsit talán erős a szó. Hiszen itt az emberek mintha mégertöbbek lennének egymáshoz. Legalábbis a makói példa erről tanúskodik.

– Más a helyzet egy kisvárosban, legalábbis nálunk – magyarázza Szabó Jenőné – nagyobb hazájáról, aki ott képviselőjelölt, és közben önmagáról vall, életéről, jelenről és a múltjáról. Azok közé tartozik, akik már leadták a kopogtatócédulát.

– Méghozzá nyolcszázánál többet – mondja örömmel, s talán nem is a mennyiség miatt, hanem mert ennyire ismert és szeretik az emberek. – Képzeld, előfordult, hogy a postaládában találtam bedobott ajánlószelvényt. Vagy megszólítanak az utcán, rám szólnak: „maga a mi jelöltünk”, a Munkáspárt színeiben. Itt szinte mindenki ismeri egymást.

Nos, Szabóné Szűcs Zsuzsa valóban népszerűségnek örvend, tényleg sokan ismerik. Ha máshonnan nem, a vetélkedőkről, majd minden versmondó ünnepen, ki mit tud-on szerepelt, a művelődési ház ál-

Szabó Jenőné

landó „sztárjaként”. Résztvevője, szereplője volt minden efféle alkalomnak.

– A polgármesterünk, dr. Buzás Péter ellenfele vagyok, aki ugyan MSZP-s, de 12 éve tölti be e tisztséget. Korábban együtt léptünk fel a vetélkedőkön, ellenfelek voltunk akkor is, jó értelemben, a helyezésektől függően. Most is a helyezésekért megyünk szembe egymással. De egyik vagyunk a művészetek, a költészet szeretetében, a verseny tiszteletében.

A helyezés tétje ma az, áprilisban ki lesz a képviselő?

– Remény nélkül nincs eredmény. Mi a kopogtatócédulákat tizenhat faluból gyűjtöttük össze, Kiszombor, Nagylak, Maroslele, Magyar-csanád és a többiek tisztelettel meg vele. Őt segítőm volt a pártszerve-

zettől, autóval jártuk a falvakat. Most is csak azt mondom: azonnal nagy sebességre kell kapcsolni, az erőt nem kímélve, hajtani kell a munkát, a gyűjtést az utolsó szálig. Ha kell, éjjelnappal. Értse meg minden aktivistánk, jelöltünk: nagy a tét, a parlamentbe kell jutni a Munkáspártot!

Sokat próbált, kemény ember ez a Szabóné. Húsz éve özvegy, egyedül nevelte fel a gyermekeit (a fia a szegedi Juhász Gyula Főiskolai Karra jár), unokája nemrég született. S ő maga az általános után vilánszerelő szakközépiskolába ment, Szentésre.

– Élt bennem bizonyos romantika, annak ellenére, hogy imádtam a fizikát, a természettudományos tárgyakat, és munkás akartam lenni – mondja –, akárcsak az apám, aki raktáros volt és párttitkár, akinek az 56-os október ellenforradalom volt, hogy ledöntötték a csillagos szobrot! Én vilánszerelőnek álltam, az voltam még a Medicorban is. Dolgoztam az ifjúsági mozgalomban, a városi KISZ-bizottságon titkárhelyettesként, aztán megbízással a Medicorban megszervezttem a KISZ-t. Mert akkor még törődtek az iparossal és a fiatalokkal, az üzemi ifjúságokkal!

De hát az idő olyan, hogy elmúlik. Vele a korábbi, talán „hősi” tettek, s marad az emlék, amelyből újabb tettek táplálkoznak. Zsuzsa lánya, a múlt egyik hajtása, a megyei Baloldali Front – Kommunista Ifjúsági Szövetség alapító tagja...

– Küzdés nélkül nincs élet – mondja Szabóné –, s győzelem nélkül sincs. Még ha váltakoznak is benne a kudarc hullámvölgyei. Erre tanít a sok vers, József Attila, Kassák Lajos, Juhász Gyula! Amelyek rendre sorakoznak az otthoni könyvespolcon.

Még beszélgettünk irodalomról, Makó jellegzetes közéleti egyéniségéről, Erdői Ferencről, aki a Város és vidéke című szociográfia-ával robbant be a köztudatba, társadalomról, közigazgatásról mondott véleményét. Beszélgettünk egymásokról, akik ugyan a „hungarikum” megteremtői, kezelői, de alig-alig élnek, mert az üzletlancok, bevásárlóközpontok előnyben részesítik a holland, a spanyol, az algír hagyományt és ki tudja még milyen árut!

Tanulság ez is!
Küzdeni kell, gyűjteni kell, a Munkáspártnak a parlamentbe kell kerülnie!...

Sok sikert, Szabóné!

M. M.

Jó szerencsét Tatabánya – és Komárom megye!

Ha Nógrádot nem tekintjük, az ország legkisebb megyéje: Komárom-Esztergom. És érdekes, mindkettő a bányászok földje, a földalatti munka hazája. Legalábbis az volt, mielőtt befejezték a szén jóvesztését. De ezzel együtt a konok emberek hazája. Nem nyugszanak meg a kiszabott „ítéletben”, az életet választják. Most másképp akarnak élni, az eddigiek szerint már lehetetlen.

Egy kissé a múltból beszélgetünk Tóth Istvánnal, a megyei pártszervezet elnökével, jelenleg országgyűlési képviselőjelölttel.

– Bizony jóideje annak, hogy egy gyerkőc ideérkezett a Jászágóból, a sokgyerekes zsellérsaládból. Itt ruházatot, ösztöndíjat kapott, és amellet lehetett pénzért dolgozni a bányában. S az iskola végeztével szakma, bányászság került a kezébe! Talán hívták a plakátok is, kemény felszólítással: „Bányász, adj szentet!” S utána a másik kijelentő mondat: „A szén az ipar kenyere”, majd: „Ifjúmunkások, önkéntes brigádok, jelentkeztek a szénmedencékbe!” A kommunista párt szóltott meg bennünket!

Csillástól a műszaki vezetőig minden grádicsot végigjárt Tóth István, hallatlan kitartással, amíg két diplomát szerzett, egy bányamérnököt

és egy közgazdászt. De a legfontosabb, hogy megismerte, megszerette az osztályos társait, a bányászéletet, az örömeiket és a bánatot. Így válhatott méltó vezetőjévé mindazoknak, akiket képviselne a parlamentben... Az elsők közt gyűjtötte össze a kopogtatócédulákat!

Hogy milyen ez a megye, amelynek gondjait vállalja Tóth István? Északon a Duna határolja, délen-délnyugaton a Bakony, itt van a Vértes hegység, a Gerecse, és itt terültek el a hatalmas latifundiumok. Csak a meghatározó, Eszterházy grófnak 70 ezer hold erdejük volt és vadászkastélyuk a majki pusztán, a kamalduli szerzetesek apró házaival. S Tatán, az öregvárban a családi fészkek. Kisbéren ugyan a hatalmas Batthyány grófok uralkodtak, de miután kivégezték az első törvényes miniszterelnököt az osztrák önkény, a császárnak ménesbirtokot csináltak az elkonfiskált földekből!

A bányászmuft fél évszázada már közelebb van hozzánk – idézi a nagy időköt Tóth István. – amikor más-ként csaptak le a bányászpartizánok a halálmenetekre, nyilas és német őreikre a közeli völgyekben. Itt szabadították ki Kádár Jánost is. Aztán a szocializmus első éveiben Tatabánya váltotta Esztergomot megyeszékhelyként. És elindult a fej-

Tóth István

lődés útján a földbirtokok hazája.

A legjobb időkben 16 ezer embernek adott kenyeret az itteni bányák sokasága, az ezer műszaki ember, mérnök és technikus ma is számottevő tényező. És a víz meg az energia! Valamint az M1-es autópálya, a Győr–Hegyháalom vasútvonala, mindmind predestinálja számára a gazdasági sikert.

– Persze, Tatabányán a gazdagság együtt él a szegénységgel. Különösképp, hogy a multik határozzák meg itt is a mindennapokat, kenyük és kedvük szerint. Hol nyitnak, hol zárnak, s akkor a munkanélküli mehet az önkormányzathoz segílyért. Sokan túladtak már a lakáson, amit még a szocializmus örökölt rájuk és elvonultak a falvakba. De sok az egyedül élő bányászözvegy is, akik szinte támasz nélkül maradnak. Sokan kö-

zönösesek, belefáradtak a politikai ígérgetésekbe, szélhámosokba. Még azt is mondják, nem mennek szavazni!

Ezért külön öröm, hogy – amikor beszélünk –, már Zsombók János, a szarliget alpolgármester összegyűlt céduláival készült a megyei elnök a választási bizottsághoz.

– *Hogy fogadják a munkáspártiakat, amikor a cédulákat kéri?*

– Aki velünk van, az a szavazatát is adja majd. Aki nincs, azt igyekezzünk meggyőzni. Már akit lehet. Bár mi, Komárom megyei kommunisták azt tartjuk, hogy a kampányt, a meggyőzést nem most kell elkezdeni. Hanem az előző választást követő napon. A politikai munkát, a pénzek gyűjtését, a jelenlétet a közéletben! És ha van gyengesége a mostani munkának, az az, hogy nem mindenütt ismerték fel ezt az alapigazságot! Készen vagyunk, késleltettek bennünket a széthúzó.

Tóth Istvánnak „szerencséseje”, hogy már felnőttek a gyerekei, pedagógusok. Minden idejét a választásnak szenteli. Mások gondja az övé. Azoké, akiket megtanít – győzni!

Mint akkor, a széncsaták idején.

Jó szerencsét ehhez Tatabánya! Jó szerencsét Komárom megye!

Mártonfy Mihály

k a népszolgák lehetnek

Szőke János

sújtó problémák, amelyeket csak részben tudunk kezelni. Ilyen a kétszámjegyű munkanélküliség, magasabb az országos átlagnál – válaszol a munka világát jól ismerő húspipari szakmunkás, szakszervezeti harcos. Több mint vezető, mert ő nem falaz, nem keni el a bajokat, hanem kimondja. A munka világát képviseli a Munkáspártban.

Beszélgatésünk közben arra gondolok, hogy a példaképekre kiéhezett ifjúságnak hasonló embereket kellene bemutatni. Csak 44 esztendő, de már többet tett a kiszolgáltatott emberekért, mint a csillogó-villogó hírességek. Miért Kulcsár Attilát és más ügyeskedő, álszent, hamis és szemtelen alakokat reklámoznak? Miért a pókerarc a menő? Meddig?

Olyan Magyarországon akarunk élni, ahol Szőke János emelt fővel képvisel bennünket a magyar Országgyűlésben; a munkást, a parasztot, a munkanélkülit. Sokan vagyunk. Szomjazunk az igaz szóra. Legyen ott közülünk valaki, aki rászolgált a bizalmunkra!

„Meneláosz a zsbivásárt győzi kincessel – hisz király” – írja Arany János. Szavazzunk a Munkáspártra, hogy ne így legyen!

Fogarasi Zsuzsanna

Francia–magyar párhuzamok

Néhány nappal ezelőtt hagyta jóvá a francia nemzetgyűlés azt a munkavállaló-ellenes törvényt, amely több száz diák felháborodását váltotta ki. Ez lehetővé teszi számos pályakezdő fiatal bizonytalan státusú alkalmazását, illetőleg azt, hogy kenyéradóik minden különösebb indoklás nélkül felmondjanak nekik. Bár az új szabályozás a csaknem tíz százalékos munkanélküliség csökkentésére irányul – legalábbis a jobboldali kormány szövege szerint –, ez azonban egyszerűen képtelenség. Sőt, még törvényerőre is emelik ezáltal a fiatalok létbizonytalanságát és esélyegyenlőtlenségét. Ráadásul nemcsak holmi paragrafusokról, hanem ennél jóval többről van szó: globális szinten nyeregbe jutottak a neoliberais jobboldal profétái, így emiatt (is) a francia eset sok rokon vonást mutat a hazai állapottal. Nevezetesen például abban, hogy Magyarországon is számos körülmény kedvez a rablógazdálkodás fenntartásá-

nak: az ország valódi urai nálunk is a hazai és a multinacionális tőkésök, így a francia példához hasonlóan hazánkban is ők írják a törvények szövegeit. Mindenkori kormányaink azoknak a cégeknek az érdekeit képviselik, amelyek kényük-kedvük szerint rendelkezhetnek beosztottjaikkal – akár mondvascinál módon is lapátra tehetik őket –, így nem csoda, hogy itt is magas (7,5 százalék nyilvánított) az állástartalansági mutató. Az pedig már csak hab a tortán, hogy Magyarországon szintén egy sor megalázó feltétellel nehezítik a pályakezdők elhelyezkedését – például többéves nem teljesíthető szakmai gyakorlatot követelnek vagy a jelöltet a közeli jövőben való születéstől tartózkodásra kötelezik, amelyekkel pedig a kiszolgáltatottság és a létbizonytalanság akut problémáját – országhatároktól is függetlenül – hosszú távon, akár évtizedekre is tartósíthatják világszerte.

D. A.

XVII. veszprémi nőnap

A volt széntröszt irodaházában március 8-ai nőnap rendezvényre érkező hölgyeket a párt férfitagjai egy szál piros szegfűvel és a párt üdvözlőlapjával köszöntötték. Először sajtótájékoztatót tartottak: Thürmer Gyula elnök köszöntötte a helyi média képviselőit, s külön a hölgyeket. Majd utalt arra, hogy 1990 óta minden évben Veszprém megyében tölti ezt a napot. Idén ez jó alkalom arra is, hogy ismertesse a párt programját. Elsősorban a nőkért, asszonyokért, anyákért kíván tenni a párt, ha bekerül a parlamentbe.

Ez után került sor a nőnap ünnepségre, ahol sok férfi is megjelent. Volt aki családostól jött, gyerekekkel, unokákkal.

Thürmer Gyula ismertette a jelöltek listáját, a párt választási programját. Ott volt a helyi tévé is, amely 23 ezer lakásba juttatta el a munkaspárti rendezvény híreit.

F. J.

Mindhalálíg mozi?

Hát, túl vagyunk ezen az „Oscar”-on is. Végre megtudtuk, hogy idén kik a nyertesek, s egy évig újból csak a mi sajtó kis mozijainkban gyönyörködhetünk. Most is ülünk a sötétben és nézünk egy filmet. Mi is a címe? Már nem is nagyon tudom... Valami „Hözöngők a téren”... igen..., ez egy elég gyenge repríz. Láttam már ugyanezeket a gyűlölettől eltorzult arccal. Nem is tudom, hányszor. Az utóbbi tizenhét évben különböző címeken futott ez a sztori. Sőt! Azt hiszem az eredeti „nagy premier” évfordulóját idén ünneplik... Merthogy, idén ötven éve volt ennek már egy ősbemutatója. Igaz, annak se volt sikere... Snitt. Most a téren lévő partház belsejét látom. Míg kint hözöngenek, bent szónokolnak... Á! Ez mégis egy másik film! A címét is tudom: „Díszes társaság”. Itt a szónok nem válaszol a „díszesidő”-zást firtató kérdésre. Ez is elég snassz! Mikor tanulják meg végre a forgatókönyvírók, hogy ennek az országnak a népe kis és nagy etnikai csoportok összességéből áll, s azt, hogy senki sem magyarabb a másikkal, hiszen már a honfoglalók sem voltak homogén nemzetiségűek! Firtatni pedig

azt, hogy ki a „díszesidő” és „díszcsigány” azért is aljas és értelmetlen, mert mindkét filmkészítő stábjban egyaránt van antiszemita, aki legfeljebb azért tűri el zsidó származású jelenlétét, hogy ezzel is igazolja, hogy ő nem antiszemita vagy cigánygyűlölő. Csakhogy ki ne emlékezne a „hordót a zsidónak!” című parlamenti jelenetre vagy a Zuschlag-féle aranykópésre épp a holokauszt áldozataira való emlékezésnél, és a másik oldalról a pedofil „szakállas bácsi” képeket megvillantására? S ezek csak kiragadott példák. Büntetőjogi szankció nélkül. Hát nem díszes társaság? De hát ezen nincs mit csodálkozni, hiszen a következő epizódot, amelynek címe: „Szenté avatás”, ugyanez a társaság készítette. A történet egy bírósági döntésről szól, amely egy antifasiszta korábban kivégzett gyilkosát rehabilitálta. Méghozzá azon a címen (egyebek mellett), hogy az adott időszakban az épp érvényben lévő törvények szerint jogosan gyilkolt. Ha ezt a logikát követem, Dózsát is jogosan ültették izzó vastrónra, hisz az akkor érvényben lévő törvények szerint ő volt a bűnös. Mint ahogy Rákóczi és Kos-

suth is az volt. Ezért aztán Bajcsy-Zsilinszky is valószínűleg jogosan lett kivégezve mint hazaáruló. Hogy akkor már egy nyíltan fasiszta rendszer védelmezői ellen fogott esélytelenül is fegyvert Ságvári és Bajcsy-Zsilinszky, az a film producereit és közreműködőit egyáltalán nem zavarja. Legfeljebb csak azt a sok-sok mozinézőt, akiket már igencsak bosszant, hogy egyre hitványabb filmekkel traktálják, amelyeknek a költségvetését, akárcsak a többi gusztagyalan (most éppen választási) stikliüket mindig a mi zsebünkben „gazdálkodják” ki... Ráadásul abban a hitben, hogy mindez a végtelenségig lehet csinálni. Azt hiszik, mi is ebben a tudatban ülünk itt a sötétben, és nézzük a pergő képeket mindhalálíg. Pedig ez nagy tévedés! Tessék elhinni, minden filmnek van egy utolsó tekerése. Ennek is! Egyszer ezt is le kell vetíteni. Akár akarják, akár nem! És nekünk már az lesz a happy end, amikor megjelenik a oly nagyon várt „VEGE” felirat, ami után végre kigyulladnak a fények. És következzen majd az az elkerülhetetlen műsorváltozás.

R. G.

Az érem másik oldala

Teljes egyetértséssel olvastam Fort András A kapitalizmus áldozatainak emléknapija című írását A Szabadság március 3-ai számában. Mivel a téma kimeríthetetlen, szabadon néhány konkrét ténnyel és adattal kiegészíteni a gondolatébresztő cikket.

Idén hatodik alkalommal tartották meg hazánkban a „kommunista diktatúrák áldozatainak” emléknapiját. A napi sajtó minden évben arról tudósít, hogy a középiskolák többségében teljes érdektelenség kísérte a megemlékezéseket. A diákok és a tanárok közömbössége bosszantja a jobboldali pártokat és azok vezetőit, mivel az Orbán-kormány annak idején elsősorban a fiatalok okulására céljából rendelte el emléknappá nyilvánítani minden évben február 25-ét. Ennek apropója, hogy 1947-ben ezen a napon tartóztatták le a szovjet hatóságok Kovács Bélát, az FKGP akkori főtitkárát. Az ügy pikantériája, hogy ugyanaz a Kovács Béla az 1958-as választásoktól haláláig, az 1956-os ellenforradalom utáni Országgyűlés képviselője volt a Kádár-korszak kezdetén.

Ha már a hazai tőkés rendszer így belejött az emléknapok megtartásába, én is javaslom, hogy rendelje el a kapitalizmus áldozatainak emléknapiját is! Ehhez a valóságban mindenben megfelelő, tehát nem kitalált adatokkal és tényekkel lehet szolgálni. Sajnos a történelem

olyan sok és tragikus eseményt produkált, hogy a bőség zavarával küszködik az, aki bizonyítani akarja a kapitalizmus bizonyos bűneit és tömérdek áldozatát. Hely hiányában itt most csak utalunk arra, hogy az imperialista hatalmak által kirobantott első és második világháborúnak több mint hatvanmillió áldozata volt, közöttük sok millió ártatlan civil, valamint a gázkamrákban elpusztított nagyon sok embertársunk. A Hirosimára és Nagaszakira 1945 augusztusában ledobott atombombák több száz ezer azonnali és későbbi áldozata lett, noha a háború kimenetelére szempontjából ennek a gyilkos akciónak semmi értelme nem volt már, „csupán” az, hogy „élőben” kellett kipróbálni az új bombát. Az USA és csatlósai által kezdett és 1950-től 1953-ig tartott koreai, valamint a vietnami háború is több millió ártatlan ember életét követelte. Tudunk arról is, hogy 1950-ben, a koreai háború első hónapjaiban százával mészárolták le az USA katonái az északi országrész azon lakosait, akik a háború elől dél felé akartak menekülni. A kilencvenes évek első felében Szomáliába „rendfenntartásra” küldött, vagyis durván beavatkozó amerikai katonák – más külföldi erőkkel együtt – 13 ezer bennszülött haláláért felelősek; végül is a barbár gyilkosoknak pánikszerűen menekülni kellett

az afrikai országból. Az egyik legutóbbi eset ez év január 14-én történt, amikor a CIA intézkedése alapján az USA légitámadást hajtott végre egy pakisztáni falu ellen, ahol az al-Kaida alvezérért vélték tartózkodni. A légi támadásban tizennyolc ártatlan civil, köztük nők és gyerekek vesztették életüket. Elvégre gyilkolni tudni kell! Rövidesen kiderült azonban, hogy a célpontnak tekintett al-Kaida-vezér nem tartózkodott a helyszínen... Az USA-barát pakisztáni kormány pedig tiltakozott. A hazai sajtó lényegében eltitkolta, hogy az USA által 1990-ben Irak ellen elrendelt kegyetlen embargó következtében hat-nyolc év alatt csaknem egymillió öt éven aluli gyermek halt meg élelem és gyógyszer hiánya miatt!

Oldalakon át lehetne sorolni a kapitalizmus hazai áldozatait is. Szólni kell az első és második világháború harcmezőin elcseszett vagy megrokkant magyar katonákról éppúgy, mint a jelen idők több tízezer hajléktalanjáról, a rengeteg koldusról, a tömeges munkanélküliségről, a kukából élő – valaha jobb napokat látott – szerencsétlenekről, a reménytelenül elszegényedett és nyomorban élőkről. Veliük együtt tudjuk, hogy a bajok forrása maga a rendszer! Ezért is sokan visszasírják azt a bizonyos „kommunista diktatúrát”!

Nemes József
Orosháza

Márciusi teendők a házikertben

Amint azt a talajállapot lehetővé teszi, kezdjük el a veteményezést a hiedetűző növényekkel, elsősorban is a levélzöltségekkel: a sóskaival és a spenótval, amelyek magas vastartalmúak és a szervezetünk számára létfontosságú. Ezt kövessék az ugyancsak magas vastartalmú hónapok: a korai borsók, valamint a gyökérzöltségek, a petrezselyem és a sárgarépa. Ahol a petrezselyem nem megy, ott érdemesebb pasztinákot vetni és levélpetrezselymet. Ha előneveltük a salátapalántát, úgy azokat is célszerű kiültetni, de úgy, hogy az alsó leveleik maradjanak a talaj szintje fölött, mert ha mélyebbre kerül, rothadásnak indul az egész tő. Ugyancsak kiültethető a korai karalábé, a korai káposzta és kelkáposzta palántája is. Az ültetés után minden esetben jól locsoljuk meg a palántákat még abban az esetben is, ha esne közben az eső. Az első héten minden palántát célszerű flakonburával védeni a

lehűlések és a kiszáradás ellen is. A sorközöket takarjuk be jó érett komposztal, mert az megóvja a talaj felszínét a cserepedéstől és a kiszáradástól is.

Ha az időjárás nem tette lehetővé a tél végi lemosó permetezés elvégzését, akkor azt mielőbb végezzük el minden gyümölcsfánál és a szőlőnél is valamilyen rész tartalmazó szerrel és az előírt koncentrációban. Azt kövessék az Agrollal történő permetezés, ha a hőmérsékleti viszonyok a tíz-tizenkét fokot meghaladják és szélcsendes idő van.

A rügyattanás kezdetével kezdjük hozzá a csonthéjasok metszéséhez is. Ennek során kisebb arasznyira célszerű hagyni a legalább ceruza vastagságú termőgallyakat, vesszőket. Törekedjünk a fák koronájának szellőssé és átláthatóvá tételére. Ne mulasszuk el az úgynevezett ostorindák képzésére hajlamos meggyfák ágvégeinek visszacsípését, felkopaszosodásuk megakadályozása érdekében.

Cs. Nagy László

TÖRTÉNELEMÓRA

Ha egy szám után két meghatározás található, az első a vízszintes.

MEGHATÁROZÁSOK:

1. Csokonai Az este c. költeményéből idézünk; az első sor. – Japán kutyafajta. **2.** Sztevanovity ...; popzenész, dalszerző. **3.** Nagy művész szolgáló utánzója. **4.** Biztató szó. **5.** Párosan gyúr! **6.** Zenetörténet (Kálmán, 1878–1956). **7.** Tehetős. **8.** Arató. **9.** Becézett Ilona. **10.** Elektroencefalogram, röv. **11.** Dómszélek! **12.** Filmrendező (Gyula). **13.** Ereszt. **14.** Halott fekszik benne. **15.** Német nyelvjárás, főként Svájcban beszélnek. **16.** Időjárásutató műholdak széles hullámhossztartományban folytonos színképet adó infravörös spektrométere. **17.** Lábával arra a helyre lök. **18.** Zamat. **19.** Fekhely. **20.** Széles nyílású. **21.** Feszés, szűk. – Az izraeli kormányfő (Ariel). **22.** Három németül. – Magnó és lemezjátszó meghajtó szerkezete. **23.** Néhai író (Eszter). **24.** Jelbécé. **25.** Római napisten. **26.** Szintén ne. – Nem-

zetközi mértékegység-rendszer. **27.** Németország és Luxemburg gépkocsijele. **28.** Az idézett második, beféjező sora. **29.** Ibsen színműve. **30.** A tizenhárom vértanú városából való. **31.** A Rokonok írój (Zsigmond). **32.** Kis rés keletkezik rajta. **33.** Lócsemege. **34.** Szintén. **35.** Mi(csoda), oroszul. **36.** Kislány az Őz-történetekben. **37.** Üres kád! **38.** Tarajos bemélyedés mézősközlik felületén. **39.** Helyez. **40.** Azon a helyen. **41.** A híradástechnikában: csúcsérték. **42.** Űsti ... Labem; cseh város. **43.** Alumíniumöntvény-gyártásról nevezetes község Hatvan környékén. – Az argon vegyjele. **44.** Valamely pénzintézetre szóló utalvány. **45.** Oroszországi vasút. **46.** Osztrák építész (Adolf, 1870–1933). **47.** Az első zsidó király. **48.** Közlekedők bibliája. – Vuk nevelője. **49.** Csukott állapotában rögzít. **50.** Kígyó A dzsungel könyvében. **51.** Nemes ló. **52.** Páratlan róna! **53.** Olasz eredetű udvari tánc a XVI–XVII. században. **54.** A haza bölcsé (Ferenc). **55.** Epeifű. **56.** Autonóm terület, röv. **57.** Luxemburgi miniszterelnök volt (Gaston). **58.** Érdektelenség érzé. **59.** Menyasszony. **60.** Északolasz folyó. **61.**

Nobel-díjas német származású angol biokémikus (Hans Adolf, 1900–1981). **62.** Teszi a szepet. **63.** Amely helyen. **64.** Fényelnelű, átlátszatlan. **65.** Vádlott fizeti feltételes szabadlába helyezéséért. – Északi férfinév. **66.** Meg... (elhitet). **67.** Ásványi fűszerrel ízesít. **68.** Nyélre erősített rojtos törőruha. **69.** Formál. – Világos angol sör. **70.** Közvetlenül a bányászott ásvány alatti közet. – Térvalasztó elem. **71.** Betűkkel nem rögzített. **72.** A szélein talán! **73.** Rovarirtó-szer és egykori beategyüttes. **74.** Zenélni kezd!

Horváth Imre

Az előző lapszámunkban megjelent rejtvény helyes megfejtése: *Te vagy még egyedül, oh arany holdvilág, melyet árendába nem ad még a világ.*

Nyertesek: Nochta Jánosné (Bakony-csernye), Nagy Ferenc (Miskolc), Pfeifer Ernőné (Komló).

E heti feladványunk helyes megfejtését 2006. március 21-ig lehet beküldeni a szerkesztőség címére (1082 Budapest, Baross u. 61.).

1	2	3	4	5	6	7	A	8	9	10	11	12	13	N	
14								15							
16					17			18				19			
20					21						22				
23					24			25			26			27	
28	M		29				30		31		32			33	Á
34		35		36				37				38		39	
40			41		42				43		44		45		
46				47				48				49		50	
	T		51		52			53		54			55		T
56		57		58			59		60		61			62	
63			64				65			66			67		
68						69					70				
71					72				73		74				
É							Z								

A fiataloknak van perspektívája

BESZÉLGETÉS A SZEGEDI TUDOMÁNYEGYETEM DIÁKJAIVAL

Nemrég a Szegedi Tudományegyetem tanácsa négy évre ismét dr. Szabó Gáborral választotta rektornak. Az intézmény vezetője továbbra is a tehetséggondozást, a kutató-újító lendületet, a szolgáltató egyetemi környezetet és az emberbaráti együttműködést tartja legfontosabbnak, s egyik nyilatkozatában megjegyezte, hogy nem mindennel elégedett. Arra voltunk kíváncsiak, hogy a Szegedi Tudományegyetem karain tanuló fiataloknak mi a véleménye az oktatásról, a tanárok és diákok kapcsolatáról, s diplomájuk megszerzése után milyen esélyük, lehetőségük van az elhelyezkedésre.

Matuz Melinda a Juhász Gyula Tanárképző Főiskolai Kar másodéves angol–magyar szakos hallgatója.

– Hol érettségizett, s utána mindjárt felvették a szegedi főiskolára?

– Cegléden laktam a szüleimmel, ott érettségiztem, aztán a székesfehérvári főiskolára jelentkeztem, s felvettek az idegenforgalmi szakmenedzseri szak nappali tagozatára. Miután elvégeztem, a szegedi főiskola angol–magyar szakára jelentkeztem, s felvettek államilag finanszírozott képzésre. Most éppen féléven vagyok, mert négy évig kell tanulni, hogy diplomát kapjak.

– Milyen az oktatás színvonal?

– Kevés a gyakorlati képzés. Most csak megfigyeljük, hogy az iskolákban milyenek az órák, hogyan tanítják a diákokat, miként feleltetik őket, s csak az utolsó évben mehetünk órákat tartani. Ez kevés, mert több lehetőséget kellene adni arra, hogy gyakorlati tapasztalatot szerezzünk. Tanítják az angolt, de az elméletre helyezik a hangsúlyt, holott arra is szükség lenne, hogy tudjuk használni a nyelvet, vagyis beszélhessünk angolul, mert azt tudnánk hasznosítani.

– Hol szeretne elhelyezkedni, ha végez?

– Tervem szerint a bölcsészkar kommunikációs szakán tanulok tovább, de lehet, hogy valamelyik utazási irodánál keresek állást. Az idegenforgalomban ugyanis jobban lehet mozogni, mint tanári diplomával. Mondják is a tanárok, hogy már most keresünk állást, mert igen nehéz munkahelyet találni. Ez így igaz, mert az egyik barátom a bölcsészkar történelem szakán végzett, rengeteg helyre jelentkezett, de mindenütt elutasították. Végül nagy nehezen egy kollégiumban nevelőtanárnaként alkalmazták.

Kunvári Krisztián miután a bajai III. Béla Gimnáziumban érettségizett, államilag finanszírozott képzésre vették fel a Bölcsészettudományi Kar nappali tagozatára, ahol elsőéves történelem szakos hallgató.

– Hogyan illeszkedett be a tanulmányokba?

– Nagyon könnyen megtaláltam magamat. Igazi tudomá-

nyos képzés folyik a bölcsészkaron, ahol több ezren tanulunk. A történelem szakon vannak kötelező jellegű témák, így az ókor, a középkor, az újkor és a legújabb kor ismereteinek elsajátítása, s ezekből szigorlatokat kell tenni. De ezek mellett szabadon választott témákban is el lehet mélyülni. Az első félévben

Jó volt öt fiatallal beszélgetni, mert a remény sugárzott szavaikból. Van perspektívájuk, ami lendíti őket és sarkallja mindannyiukat arra, hogy lesznek feladataik, amelyeket becsületesen elvégezhetnek.

felvettem az iszlám fundamentalizmus tantárgyat, mert ebben szeretnék alapos ismereteket szerezni. Tág a skála, nyelvi, művelődési tantárgyak, irodalomtörténettel kapcsolatos ismeretek oktatásában is részt lehet venni, s a társadalom aktuális kérdéseit elemző előadásokra is járhatnak a hallgatók. Úgy tervezem, hogy a harmadik évben felveszem a magyar szakot is, így még nagyobb tudásanyaghoz jutok. A történelem és az irodalom között egyébként is szoros a kapcsolat, s az irodalmi gondolkodók munkáját jobban megismerem.

– Milyen állás érdekelné?

– Ez odébb van, mert négyéves a képzés, s az ötödik évben kell a szakdolgozatot elkészíteni. Mindenesetre történelemszakként oktatással és kutatással szeretnék foglalkozni, ha lesz rá lehetőségem.

Névery Csaba az Állam- és Jogtudományi Kar nappali tagozatán költségterítéssel negyedéves hallgató. A bölcsészkaron kezdte, aztán levelezőn jogot is tanult, de harmadévesen a történelem szakot abbahagyta, s másodéves volt, amikor a jogi kar nappali tagozatára ment át, mert a kettőt párhuzamosan nem bírta.

– Miért váltott?

– Mert jogászként jobbak az elhelyezkedési lehetőségek. Miután végzek, ügyvéd-

ként szeretnék dolgozni Szegeden, vagy otthon, Mezőkovácsházán. Ha ez nem megy, akkor a közigazgatásban keresek állást és remélem, hogy valahol adnak munkát.

– Mennyi a költségterítés?

– Félévente 80-90 ezer forint, amit a szüleim fizetnek, s az albérletet is, ami rezsivel együtt havonta 45 ezerbe kerül. A gimnazista hűgommal együtt lakunk, ami jó, hiszen testvérek vagyunk, megbeszéljük a fontos dolgokat, s legtöbbször közösen megyünk haza szüleinkhez, Mezőkovácsházára.

Regős Edit az Állam- és Jogtudományi Kar nappali tagozatán államilag finanszírozott ötödéves hallgató.

– Milyenek az előadások?

– Többségük megfelelő, de vannak olyan tanárok, akik a tudásukat nem képesek átadni. Szerencsére a tankönyvek, jogszabályok hozzáférhetőek.

– Hol akar elhelyezkedni?

– A közigazgatásban vagy ahova felvesznek. Nem tudom, de erről kérdezze meg a páromat, aki mindjárt kijön a tanulmányi osztályról.

Nem kellett sokat várni a szintén ötödéves joghallgató Szakál Tamásra.

– Mik a kilátások?

– A normál jogi pályák teltettek, az ügyészi, bírói állásokra 25 százalékos a túljelentkezés. Abban bízunk, hogy nálunk is létesítenek EU-s intézményeket, ahol jogászként el lehet helyezkedni. Persze ehhez szükséges nyelvtudás, ezért tovább kell képezni magunkat. Egyébként a közigazgatásban célszerű elhelyezkedni, mert stabil életpálya, biztos a munka, fix a fizetés.

Országos kesergést hallunk a fiatalok mindennapjairól, jövőjéről. A nagyapák, nagyanyák, vagyis a kispénzű nyugdíjasok is arról panaszkodnak, hogy mennyire bizonytalan, riasztó az unokáik sorsa, s egyáltalán mi lesz velük. Jó volt öt fiatallal beszélgetni, mert a remény sugárzott szavaikból. Cseppet sem elkeseredettek, nem kilátástalannak. A főiskolás lányok, a bölcsész fiúk, több joghallgatónak van perspektívája, ami lendíti őket és sarkallja mindannyiukat arra, hogy lesznek feladataik, amelyeket becsületesen elvégeznek. Érdekes, hogy egyikőjük sem említette a munkájukért járó anyagi megbecsülést. Az a fontos számukra, hogy legyen állásuk, s fizetésükből valahogyan megéljenek.

Tarnai László

Neveléslelektan és háborús felderítés

● Ma, amikor szinte óvodásként mobiltelefont szorongat a kicsi, s még olvasni-írni sem tud, de már számítógépen játszsza le a labdarúgó-világbajnokságok mérkőzéseit, a technikai fejlődéssel nem tart lépést a lelkiélet, a jellem, az erkölcsiség, s a társadalmi életben annyira nélkülözhetetlen tolerancia, az egyéni fejlődés.

A neveléslelektan gyakorlása igen fontos szerepet tölt be a gyermek felnőtte nevelésének minden szakaszában. A neveléslelektan hasznos kibontakoztatása már ilyen kis korban kezdődik. A párhetes megtermékenyített petesejt már „megérzi”, milyen körülmények között fejlődik tovább az anyaméhben, s mi vár rá, ha napvilágra jő. Hasznos, ha az áldott állapot első heteitől az anya nemcsak táplálkozásával (a szeszszital és a nikotin kizárásával), hanem a nyugodt, harmonikus érzelmi életével is, a leendő gyermek becézgetésével, andalító dúdolgatással, csendes zenével, simogatóssal, mintegy „mosolygásra” készíteti csöppjét. Ha az édesanya ténykedése közben s alvaskor is jól érzi magát, akkor leendő gyermeke is békésen szendereg, nappali mozgása is kiegyensúlyozott. Az anya zaklatott, ideges, kényszeredett viselkedésében picinye már magzatkorban megérzi nemkívántos mivoltát, s ez a feszült idegállapot kisiskolás és kamaszkorban csak fokozódik. A neveléslelektan gyakorlati, tapintatos alkalmazása különösen ekkor elengedhetetlen. Elmaradása, avagy eredménytelensége katasztrófához, ön- és társadalmi-vesztetésekkhez vezethet.

Az ember-gyermek biológiai értelemben koraszülöttként jön a világra, tökéletesen kiszolgáltatott a környezetének; agya születéskor éretlenebb, mint a főemlősöké, és jóval lassabban fejlődik nála. A főemlősök hónapokkal korábban állnak meg másznak, mint az emberi csecsemő. A gyermek első éveiben nem a fizikai, hanem az emberi környezethez tanul meg alkalmazkodni. Az ő esetében az egyszerű valóság nevelőereje csekély; ő mesterséges világba születik, amelyet embertársai teremtettek számára. Például nem akkor van sötét, amikor beesteledett, hanem amikor eloltják a lámpát stb. A gyermek első életévének tapasztalatai teljes mértékben e környezettől függenek, és csak ezután találkozik a

természeti világ valóságával.

A *Neveléslelektan* című könyv szerzőpárosa (Vajda Zsuzsa–Kósa Éva) olyan lenyűgözően gazdag, minden elképzelhető részletre kiterjedő, nemzetközi viszonylatban is elkövető tudásról tanúskodó, tüneményesen friss szellemű, modern eszmék tárházát nyújtja e témakörben, hogy a szakember olvasó is elismerő tisztelettel emel kalapot e lélegzetelállító teljesítmény előtt. (Vajda–Kósa: *Neveléslelektan*, OSIRIS, 2005. 564 oldal, 4280 forint)

● John Keegan immár negyedik (magyarra fordított) könyvét tartjuk kezünkben: *A háborús felderítés. Az ellenség megismerése Napóleontól az al-Kaidáig* – címmel. John Keegan (1934–) a XX. század második felének egyik legkiválóbb (angol) történésze, a Londontól ötven kilométerre dényugatra fekvő Sandhursti Királyi Katonai Akadémia tanszékvezető egyetemi tanára – idestova huszonöt éve. E kiemelkedően magas színvonalú tisztiiskola hallgatója volt Winston S. Churchill miniszterelnök és Bernard Law Montgomery tábornok.

Keegan, miközben bemutatja a katonai felderítés formáit és eszközeit s lehetőségeit az ókori Egyiptom, avagy a makedón Nagy Sándor hírszerzési törekvéseitől (hogy a Perzsa Birodalom gyenge pontjait kifürkészve, könyörtelenül leigázhassa); évszázadokon át egészen napjainkig áttekintést nyújt a kémregények kedvelt témájáról, erről a rendkívül nagy figyelmet kívánó és gyakran félelmetes megtorlással járó munkáról, de közben e – háborúkban rendkívül hasznos felderítési előnyt is szolgáló – tevékenységet nem misztifikálja, mert a legkisebb részletekre is kiterjedő felderítési előny sem garantálja feltétlenül a győzelmet. „A háborúk végkimenetelét rendszerint az elegendő mértékű, célszerűen bevetett erő szabja meg” – mondja. Ahogyan a *New York Times* kritikusa írta: „Keegan nem a hírszerzés nimbuszát akarja megszerzőzni, csupán perspektívába helyezi a hadviselésnek ezt a titokzatossgal övezett területét, hogy rámutasson: a közkezelettel ellentétben nem amolyan szórakoztató és könnyed út a diadalhoz.”

„Ez a könyv (a már sok-sok gyakorlati felderítő és izgalmas titokra rávilágító) *esettanulmányok gyűjteménye*” – minősíti irodalmi munkásságának lényegét a szerző. „A regényirodalomban a kém romantikus figura, akinek titkai békét szerezhetnek vagy háborút robbanthatnak ki, de vajon a valóságban alapfelteleg-e a katonai győzelemnek a felderítés, a hírszerzés?” (John Keegan: *A háborús felderítés... Európa Könyvkiadó, Budapest, 2005. 3700 forint*) F. F.

Vasas–Ezredvég zenés-irodalmi estek

A Vasas Szakszervezeti Szövetség Székházának dísztermében (1086 Budapest, Magdolna u. 5–7.)

2006. március 31-én 17 órai kezdettel

Egy rózsaszál...

Sárkány Kázmér a Magyar Állami Operaház magánénekes

ária- és dalestje

Közreműködnek:

Kassai Franciska előadóművész

Éliás Tibor operanékes

Zongoránál: Neumark Zoltán zongoraművész

Házigazda:

Baranyi Ferenc József Attila-díjas költő, műfordító

Belpöjegyek az Ezredvég kerületi aktivistáinál és a Vasas Központi Könyvtár Alapítványánál (VIII., Magdolna u. 5–7.), valamint a helyszínen 200 forintos áron kaphatók!

MEGRENDELŐ

Kérem küldjenek az alábbi címre

1 példány *A Szabadság* bemutatószámat!*

Megrendelem *A Szabadság* példányát**

– havi előfizetéssel (460 Ft/hó)

– negyedévi előfizetéssel (1380 Ft/negyedév)

– féléves előfizetéssel (2760 Ft/félév)

– éves előfizetéssel (5520 Ft/év)

Név:

Cím:

* A bemutatósám megküldését a Progressio Kiadótól kérje (1082 Budapest, Baross u. 61.)!

** Az előfizetéses megrendelést a hírlapkezelőnél, a Magyar Posta hírlap-ügyszolgálati irodáin, vidéken a postahivatalokban lehet leadni. Kettő vagy több példány azonos címre történő postázását a Progressio Kiadó is vállalja.

Legyen vége a megszállásnak!

SZOLIDARITÁS AZ IRAKI NÉPPEL!

Az Irak elleni háború, amelyet az amerikai imperialisták és szövetségesei kezdtek, három éve tart. Március 18-ika, a háború kezdetének évfordulója kapcsán, Irak folytatódó megszállása ellen a világon mindenütt gyűléseket és tiltakozó rendezvényeket tartanak.

Felhívjuk a dolgozó embereket: erősítsük meg harcunkat, legyünk szolidarisak az iraki néppel, akadályozzuk meg a térségben az új imperialista katonai intervenciók fenyegetését!

Mi, a békéért, a társadalmi igazságosságért, a haladásért és a szocializmusért küzdő kommunista és munkáspártok támogatjuk az iraki nép törvényes küzdelmét a megszállás ellen.

Megerősítjük szolidaritásunkat az iraki néppel abban a harcban, amelyet a megszállás befejezéséért, az ország szuverenitásának és függetlenségének helyreállításáért, Irak felszabadításáért és területi egységéért vívnak.

Követeljük minden megszálló csapat azonnali kivonását, ami előfeltétele a demokratikus és szuverén Irak létének. Jogi intézkedéseket

követelünk a megszállók által elkövetett bűncselekmények miatt, követeljük a megszállók által okozott károk megtérítését.

AKEL (Ciprus)
Albán Kommunista Párt
Algériai Demokrácia és Szocializmus Pártja
Argentín Kommunista Párt
Ausztrália Kommunista Pártja
Bangladesi Kommunista Párt
Belga Kommunista Párt
Belorusz Kommunista Párt
Bolgár Kommunista Párt (Georgi Dimitrov)
Bosznia és Hercegovina Kommunista Munkáspártja
Brazília Kommunista Pártja
Brazília Kommunista Pártja
Bulgária Kommunista Pártja
Cseh- és Morvaország Kommunista Pártja
Dán Kommunista Párt
Dánia Kommunista Pártja
Dél-Afrikai Kommunista Párt
Észt Kommunista Párt
Finn Kommunista Párt

Görög Kommunista Párt
Grúzia Egyesült Kommunista Pártja
Indiai Kommunista Párt
Izraeli Kommunista Párt
Jordániai Kommunista Párt
Jugoszlávia Új Kommunista Pártja
Kanadai Kommunista Párt
Kubai Kommunista Párt
Lengyel Kommunista Párt
Lettország Szocialista Pártja
Litvánia Szocialista Pártja
Luxemburgi Kommunista Pártja
Macedónia Kommunista Pártja
Magyar Kommunista Munkáspárt
Máltai Kommunista Párt
Mexikói Kommunista Párt
Nagy Britanniá Új Kommunista Pártja
Német Kommunista Párt
Olasz Kommunista Pártja
Oroszország Kommunista Munkáspártja-Orosz Kommunista Pártja
Oroszországi Föderáció Kommunista Pártja
Portugál Kommunista Párt
Román Szocialista Szövetség Párt
Spanyolország Népeinek Kommunista Pártja
Szíria Kommunista Pártja
Szfíriai Kommunista Párt
Szlovák Kommunista Párt
Tádzsik Kommunista Párt
Török Kommunista Párt
Új Holland Kommunista Párt
Ukrán Kommunista Párt
Ukrán Kommunista Szövetség
Venezuelai Kommunista Párt

ÜLÉSEZIK A KÖZPONTI BIZOTTSÁG

A Központi Bizottság soros ülését
2006. március 18-án, 10.00 órai kezdettel
hívja össze.

A tanácskozás helyszíne: A Munkáspárt országos központja (1082 Budapest, Baross u. 61.), I. emeleti tanácsterem.

Javasolt napirend:
1. A választási munka helyzete, feladataink
Előadó: *Thürmer Gyula*
2. A Munkáspárt 2005. évi központi pénzügyi beszámolója, a 2006. évi központi pénzügyi terv
Előadó: *Karacs Lajosné*

Emlékezzünk!

A Tanácsköztársaság kikiáltása

1918 decemberében válságba került az alig két hónapja működő kormány, amit úgy kívántak áthidalni, hogy Károlyit köztársasági elnöké választották. Berinkey Dénes vezetésével pedig egy szociáldemokrata – polgári koalíciós kormány alakult. A belpolitikában pedig a Berinkey-kormány kétfrontos harcot folytatott a szélsőjobboldali szervezetek – MOVE, ÉME stb. – ellen, s az ország nehéz helyzetét a tömegek aktivizálására és a hatalom megragadására kívánják használni akaró kommunisták ellen. A Népszava-incidens nyomán a Kommunista Párt vezetőknek többségét letartóztatták és a Margit körüli gyűjtőfogházba szállították.

A magyar polgári demokrácia kormányát az Antant hozta véglegesen lehetetlen helyzetbe. Az Antant katonai misszió vezetője, Vix francia alezredes jegyzéke (1919. március 20.) követelte a Szatmárnémeti–Arad vonaltól keletre álló magyar csapatok visszavonását, kevés híján a Tisza vonaláig. A hivatalban lévő magyar kormány ezt nem fogadta el, ugyanakkor Károlyiék az ellenálláshoz nem rendelkeztek fegyveres erővel.

A kiélezett helyzetben felmerült egy tisztán polgári kormány megalakításának gondolata Lovászy Márton vezetésével. A polgári kormánytagok azonban lemondtak és a szocialisták egyedül maradtak a hatalomban. Mivel azonban a MSZDP nem merte önállóan vállalni a kormányzás felelősségét, létrejött a történelem legfurcsább pártfűzítése: a kommunistákkal a gyűjtőfogházban írták alá az egyesülési okmányt.

(Az egyesülés lényegében a kommunista program alapján ment végbe, s gyakorlatilag az úgy történt, hogy az illegálisból kilépő kommunisták beléptek a meglévő szociáldemokrata alapszervezetekbe.) Világosan látták ugyanis, hogy csak a két baloldali pár egyesítésével tudják a tömegeket a honvédelemre mozgósítani, annál inkább, mert

az utca népe már a kommunista befolyása alatt állt.

Az új hatalom kikiáltására 1919. március 21-én került sor.

Ekkor hivatalba lépett a Forradalmi Kormányzótanács, s Magyarországot Tanácsköztársasággá nyilvánították.

Kun Béla külügyi népbiztos (miniszter) lett, ténylegesen azonban ő volt a feje az új rendszernek, amely szövetséget kötött Szovjet-Oroszországgal, a szomszédos országok munkásait pedig közös harcra hívták fel az imperialista hatalmak és a burzsoázia ellen.

A magyar proletárdiktatúrát ellenállás nélkül fogadták el azok is, akik belpolitikájával nem értettek egyet, mert benne a Vix-jegyzék elutasítóját látták.

Barek István

Nem akarunk az Egyesült Államok gáztetteinek büntársai lenni!

Vessenek véget Irak és Palesztina megszállásának!

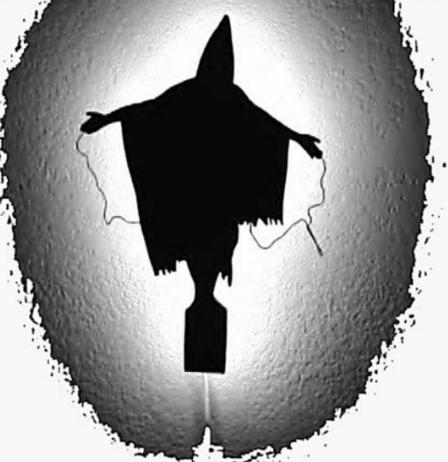
Békét önzendélkezésen kereszül!

Támogassátok az iraki, palesztin és afgán nép ellenállását!

Állítsuk meg a Szíriával és Iránnal szembeni agressziót!

Ne vessük alá magunkat az Egyesült Államok és az EU érdekeinek!

www.baloldalifront.hu

TÜNTETÉS

2006. március 18.
14:00, Liszt Ferenc tér

A Magyar Kommunista Munkáspárt

belvárosi természetbarát és kultúrköre várja érdeklődőit, fiataljait programjaira.

Érdeklődni:
06-70-203-1515

Lapunkat rendszeresen szemlézi Magyarország legnagyobb médiafigyelője az

»OBSERVER«

BUDAPESTI MÉDIAFIGYELŐ KFT.

1084 Budapest, Auróra u. 11.

Tel.: 303-4738, Fax: 303-4744

E-mail: marketing@observer.hu

http://www.observer.hu

Búcsú Kiss Ferenc elvtársától

1946–2006

Szomorú hírt kaptam szombat délelőtt elvtársunk fiától, hogy édesapja pénteken meghalt. Két hete beszéltem vele telefonon, jelezte, hogy nem érzi jól magát, elmegy orvoshoz. Kértem, ha jobban lesz jelezze, de ez már nem történhetett meg.

Kiss Ferenc a Munkáspártnak 1998-tól volt tagja. Belépése után hamarosan pártcsoporthívatálmának választották meg. Félév elteltével vezetőségi tag lett, gazdasági felelős. E tisztségét haláláig ellátta. Tagja volt a megyei elnökség mellett működő pénzügyi ellenőrző bizottságnak. Ahogy egészségi állapota engedte, végezte a pártmunkáját.

Kiss elvtárs személyed hiányozni fog a Munkáspárt gyáli csapatából. Emlékedet megőrizzük, nyugodj békében!

Mendel

A Magyar Vöröskereszt és a Munkáspárt

2006. március 20-án, hétfőn

9.00–13.00 óra között

a párt Budapest VIII.,

Baross u. 61. sz. alatti

székházának III. emeleti

tanácstermében önkéntes

véradó napot rendez.

Rászoruló beteg embertársaink gyógyulása érdekében

kérjük minden 18 és 65 év

közötti segíteni

szándékozó megjelenését.

Hirdessen A Szabadság hetilapban!

Többszöri megjelentetésnél kedvezményt adunk.

Várjuk megrendeléseiket!

Részletes információ: Huszár Zsófia
Telefon: 313-5420

Kitüntetések,
papír- és fémpénzek,
képeslapok, porcelánok
adásvétele.
VERES ÉREMBOLT,
VII. ker. Izabella utca 37.
Tel.: 322-4799
H–P: 9–17 óráig.

SZABAD RIPIORT
Elektronikus
riport–folyóirat. * Cenzúrázatlan helyszíni anyagok, az Igazi Való Világból.
Kattintson rá!
www.szabad-riport.gportal.hu
SZABAD RIPIORT
„Az a világ, amit látsz, csak egy cukormázaz felszín. Van alatta egy másik világ. Az az igazi.”
www.szabad-riport.gportal.hu.
Kattints rá!

OLVASSA,
TERJESSZE,
TÁMOGASSA!
A Szabadság Alapítvány számlaszáma:
OTP 11705008-20441997

VESZTESÉGEINK

Juhász Ferenc, aki 1949 óta volt a párt tagja, 81 éves korában elhunyt. Dunakeszi alapszervezet

Plézer Győző, aki 1947 óta volt a párt tagja, 75 éves korában elhunyt. Budapest, II. kerületi alapszervezet

Orbán György, aki 1946 óta volt a párt tagja, 91 éves korában elhunyt. Hódmezővásárhelyi alapszervezet

Páki Jenő, aki 1963 óta volt a párt tagja, 74 éves korában elhunyt. Várpalotai alapszervezet

EMLÉKÜKET
KEGYELETTEL
MEGŐRIZZÜK

A Szabadság

A Munkáspárt központi politikai hetilapja

Felelős szerkesztő: Szabados Judit

Szerkesztőség: 1082 Budapest VIII., Baross utca 61.

Telefon: 313-5420 (közvetlen); 334-1509/22 m. Telefax: 313-5423

Lapterjesztés: Szigeti Endréné, tel.: 334-1509/23 m.

A Szabadság e-mail címe: mp400@axcelero.hu;

internet cím: www.aszabadsag.hu

Kiadja: a Progressio Kft., a kiadásért felelős: Vajda János igazgató

ISSN 0865-5146

Hírlapárúsítás formájában terjeszti a Lapker Rt. Budapest és vidéken.

Előfizetésben terjeszti a Magyar Posta Rt. Hírlap Üzletága,

1008 Budapest, VIII. ker., Orczy tér 1.

Előfizethető valamennyi postán, a kézbesítőknél, e-mailen:

hirlapelofizetes@posta.hu, faxon: (06-1) 303-3440.

További információ: 06 (80) 444-444.

Előfizetési díj: egy évre 5520 Ft, fél évre 2760 Ft,

negyedévre 1380 Ft, egy hónapra 460 Ft.

Szedés, tördelés: Progressio Kft.

Nyomtatás: Oláh Nyomda, 1211 Budapest, Központi út 69–71.

Felelős vezető: Oláh Miklós vezérigazgató.

A Munkáspárt internet címe: <http://www.munkaspart.hu>